OLÉ

nr. 12

OLÉ

OLÉ VERSCHIJNT 4x PER JAAR.

HET IS SPECIAAL BEDOELD
VOOR DE LIEFHEBBERS VAN
EXOTIESE VROUWEN.

96 PAGINA'S BOORDEVOL
LEES~EN KIJKPLEZIER!

OLÉ is een uitgave van:

DE VAAR BV.
KORRESPONDENTIEADRES:
POSTBUS 64,
3300 AB, DORDRECHT.

NR.12

LIEVE GEISHA

Mijn bezoek aan Japan was een ervaring voor mij. Wat mij opviel was de vriendelijke manier waarop je bijna overal begroet werd. In elk hotel en restaurant waar ik kwam lachte de mini-serveerstertjes me vriendelijke toe.
Japan wordt wel het land van de bloemen genoemd. Het land staat ook bekend om zijn, in de liefde, toegewijde en 'zachte' vrouwen. Hiermee maakte ik al gauw kennis.

's Morgens om tien uur werd ik wakker van een scherp zonlicht dat mij in het gezicht scheen. Ik zag dat het Japanse kamermeisje de gordijnen aan het openen was. Haar glimlach bekoorde me zo dat ik uitriep; 'Japan is echt het land van bloemen.'
Ze bloosde en zette het ontbijtblad voor me. 'Spreek je ook Engels? ' vroeg ik.
'Ja mijnheer,' antwoordde ze beleefd. Omdat we zoveel Engelsen en Amerikanen de laatste tijd in het hotel hebben, staat de chef erop dat alle kamermeisjes een beetje Engels spreken.
'Hoe oud ben je? . vroeg ik.
'Ik ben bijna achttien,' antwoordde ze.
'Je bent erg mooi,' zei ik glimlachend om haar een beetje uit haar tent te lokken.
'Ik ben er zeker van dat je wel veel vriendjes zult hebben.'
'Integendeel zelfs, mijnheer, lachte ze.
Mijn nieuwsgierigheid werd gewekt door deze opmerking.
Vertel me dan eens, is de liefde soms verboden in jouw land.'
Ze lachte en schudde verlegen met haar hoofd.

ZUKI

'Of wil jij niet bemind worden of ben je bang van jongens,' vervolgde ik.
'Kom vertel me nou eens iets over jezelf. Ga je vaak met jongens uit, of houd je daar misschien niet van? '
Heb je je ooit wel eens helemaal aan een man gegeven? '
Ach mijnheer,' antwoordde ze, 'waarom zou u zich voor mij interesseren. U moet bedenken: ik ben een VROUW. Dat is genoeg. Er zijn geen geheimen.'
'Wat zeg je nou, zijn er geen geheimen in een vrouw? Dat zou de Eva, Libelle, Margriet enz. eens moeten horen. Dan kunnen ze morgen wel alle damesbladen in Europa kunnen oprollen.' 'Dus volgens jou is er geen geheim in een vrouw.'
'En in haar lichaam dan? '
'Het is een lichaam zoals dat van iedere andere vrouw. Als er nog iets mysterieus aan een vrouw is dan is het misschien haar ziel.'
'Wil je mij dat bewijzen? '
'Hoe,' vroeg ze met een zachte glinstering in haar ogen.
'Door mij jouw lichaam te tonen natuurlijk ,' zei ik glimlachend.
'Ach mijnheer,' zei ze, 'als u naakte vrouwen in dit land wilt zien dan is dat geen enkel probleem. Ik wil u met plezier de adressen van de publieke badhuizen geven en als u niet zo ver wilt gaan dan hoeft u maar naar het platteland te gaan. Daar kunt u ze midden op straat bewonderen.'
'Dat is allemaal goed en wel,' zei ik, 'maar ik wil jouw lichaam zien. Wil je het me tonen? '
Ze wist niet wat ze nu moest doen. Ze was als het ware in een val gelokt. Door aan mijn verzoek gevolg te geven zou haar stelling dat ieder vrouwenlichaam hetzelfde is geen stand meer houden.
Ik was dan ook zeer verrast toen ze zich, zonder een woord te zeggen, voor mij begon uit te kleden. Enkele minuten later stond ze spiernaakt voor me.
Ze had een bizonder mooi lichaam. De borsten waren klein maar stonden fier rechtop. Haar tepels waren niet groter dan rozijnen en ik moest me inhouden toen ik bizonder mooi gevormde dijen en haar poesje zag omgeven door een bosje kastanjebruin haar.
Toen poseerde ze voor mij in allerlei standen. Haar armen omhoog en haar benen wijd zodat ik haar dampende spleetje goed kon zien. Af en toe wendde ik mijn hoofd af om niet helemaal gek te worden van deze Japanse schoonheid.
Had ik me twee weken geleden kunnen voorstellen dat ik nu met een zeventien jarig NAAKT meisje in een Japanse hotelkamer zou zitten? Ik dacht aan mijn vrouw en de twee kinderen in Holland.
Zonder verder te aarzelen stapte ik uit bed en liep (ook naakt) naar het meisje toe. Ze maakte geen aanstalten om weg te lopen maar bleef trots in het midden van de kamer staan. Ze lachte me toe toen ik mijn armen om haar middel sloeg.
'Wat heb je een prachtig lichaam.'

Ik tastte met mijn vingers haar prachtige lichaam af. De mooie borsten, de mooi gevormde navel en haar kleine kutje met het kastanjebruine krulhaar.
Was het misschien kinderlijkheid dat ze dit alles toeliet. Of vond ze het opwindend door een westerse man' bemind te worden. Volgens mij was dit haar protest tegen een kultuur die van de vrouw alleen onderdanigheid eist en vooral geen eigen initiatief in het spel van de liefde.
Heel zachtjes tilde ik haar op. Haar ogen waren gesloten. Ik liep naar het bed en legde haar in haar volle lengte op de warme lakens. Zij glimlachte naar me en scheen passief.
Haar ene been had ze opgetrokken, zodat ik haar poesje goed kon zien. Zonder aarzelen boog ik me over haar heen en nam haar linkertepel in mijn mond. Ik zoog er zachtjes aan en voelde de tepel geleidelijk harder worden.
Haar ogen glinsterden van genot en sloten zich later weer. Toen trok zij haar knieën op en door het haar heen kon ik haar klitoris zien. Ik bracht mijn vingers naar haar spleetje om de stroom liefdessap sneller te laten komen. Toen mijn vingers in het spleetje gingen opende zij haar mond om in al haar passie sneller adem te kunnen halen.
Weldra voelde ik dat zij haar lichaam naar boven probeerde te brengen om zich helemaal te kunnen geven. Zij pakte mijn hoofd en leidde het tussen haar dijen. Mijn mond rustte in haar schaamhaar Met mijn tong ging ik in het spleetje.
Alles verliep rustig. Voor het eerst had ik de gelegenheid haar poesje van dichtbij te bekijken. Haar poesje was klein, veel kleiner dan dat van andere vrouwen waarmee ik seksueel kontakt had gehad. Ik kan eigenlijk wel zeggen dat het het kleinste kutje was dat ik ooit bij een meisje van die leeftijd gezien had. Verder viel mij het verschil van liefhebben door de Japanse vrouw op. De Japanse vrouw is vurig maar tegelijkertijd ook weer zacht. De Japanse vrouwen zijn zonder twijfel de beste liefdespartners ter wereld.
Mijn tong drong verder in haar spleetje. Vooral het kontakt van mijn tong met haar klitoris wond haar zeer op. Haar liefdessap smaakte heerlijk, het deed me denken aan de smaak van het wit van een ei. Ik ging met mijn tong dieper in haar spleetje en bewerkte met mijn tong en mijn tanden haar klitoris. Zij had haar benen nog wijder uit elkaar gedaan. Wat een heerlijk gevoel was het haar warme dijen tegen mijn wangen te voelen.
Ze pakte me bij mijn haar en probeerde mijn hoofd naar boven te brengen. Een teken dat zij klaar was om mijn penis te ontvangen.
Ik bracht mijn penis in haar. Het was een heerlijk gevoel en weldra kwamen wij beiden klaar.
'Schat, schreeuwde ik, 'je maakt me helemaal nat! '
Ze glimlachte slechts en bracht haar mond naar de mijne. Ik voelde haar kleine tong in mijn mond en toen onze tanden tegen elkaar knarsten, barsten we

allebei in lachen uit.
'Wat ben je toch mooi,' zei ik zonder er zelf erg in te hebben.
'Probeer in het liefdesspel wat brutaler te zijn,' zei ze zacht. 'Ik wil dat je me als het ware probeert te vermoorden in het liefdesspel.'

Alles behalve dit had ik van dit verlegen Japanse meisje verwacht. Maar ik besloot gevolg te geven aan haar wensen.
Ik bracht mijn penis weer in haar vagina maar dit keer deed ik het harder en met lange stoten. Mijn penis drong zich in haar vagina, toen weer terug en zo ging het maar op en neer met harde lange stoten. Haar lichaam begon vochtig te worden door de ontzettend grote opwinding. Haar mond, open van genot, nestelde zich in mijn nek. Onze navels verenigden zich tot één. Er was maar een klein holletje tussen de twee navels. Het was een heerlijk gevoel haar bezwete lichaam tegen het mijne te voelen. Onze lichamen maakten een smakkend geluid toen ze tegen elkaar gingen.
Ze was gek van liefde. Ze vergat dat ze in de nabijheid van Engelse gasten als kamermeisje Engels moest spreken. Voor mij onverstaanbare Japanse woorden rolden over haar lippen. Wat beleefde ik een vreugde aan dit mooie Japanse lichaam met het mooie kastanjebruine haar, op haar poesje en onder haar oksels. Terwijl we beiden naar de klimaks toegroeiden slaakten we kreten in onze moedertaal die we van elkaar niet verstonden. Het was een heerlijk gevoel toen mijn sperma in haar lichaam vloeide.
Pas op dat moment waarop we beiden bijna niet minder konden denken van genot, pas op dat ontzettend fijne moment, vroeg ik me af of ik haar gevraagd had of ze een voorbehoedsmiddel had ingenomen of gebruikt.
Ik besloot het haar meteen te vragen. Ze antwoordde ontkennend. Ze keek er niet ernstig bij zoals ik verwacht had maar nam in tegendeel de hele zaak nogal licht op. Maar ik kon niet zo vrolijk zijn. Misschien komt dat omdat ik een Europeaan ben die ergens op seksueel gebied toch altijd gefrustreerd blijft. Ik wilde niet dat ze van mij in verwachting zou raken. Ondanks haar schijnbare onbezorgdheid hield ik met het liefdesspel op. Ik pakte mijn koffer van onder mijn bed en pakte het spiraaltje eruit. Ik legde haar nauwkeurig uit hoe zo'n ding werkte en verzekerde haar dat ik niet verder zou gaan met dit opwindende spel voordat ze goed naar mij geluisterd had. Ze luisterde als een kind die voor de eerste keer in de schoolbanken zit. Ze glimlachte me toe terwijl ik de werking van het spiraaltje uitlegde.
Bij nader inzien besloot ik de zaak nu heel anders aan te gaan pakken. Ik gaf haar opdracht op haar buik te gaan liggen en bracht een groot kussen onder haar buik, om zo beter de handeling te kunnen verrichten die ik van plan was. Ze wist

blijkbaar al wat er komen ging. Ze lachte ondeugend. Ze keek me aan met haar kleine kraaloogjes en toen ik terug lachte bewoog ze zeer sensueel met haar mooi gevormde billen.
Ik had moeite om mij te bedwingen. Ik kon wel in die twee kleine billetjes van haar bijten. Het kleine rose gaatje tussen haar billen wond me ontzettend op.
Met de toppen van mijn vingers ging ik rond haar poesje en zo verder naar boven, naar het gaatje. Ik vond het niet fair tegenover haar om lukraak mijn penis in het gaatje te brengen.
Daarom besloot ik een verzachtend middel te gebruiken. Ze lachte naar me toen ik weer wegliep en wat geneeskrachtige olie uit mijn koffer haalde. Toen ik weer bij haar terugkwam had ze zich iets opgewerkt zodat het allemaal nog gemakkelijker zou gaan.
Ik bracht een beetje olie in mijn handpalm, zette het flesje naast het bed en smeerde de olie uit tussen haar mooie harde billen. Toen probeerde ik met mijn vingers of het wel zou gaan. Ze gingen gemakkelijk in het gaatje en het scheen helemaal geen pijn te doen.
Alleen de gedachte al aan de handeling die ik zou gaan verrichten had me al zo opgewonden dat mijn penis tot zijn volle lengte was uitgegroeid. Als ik misschien meer gevoel had gehad, dan had ik op dat moment gezegd; Nee, ik doe het niet. Maar het vertrouwen dat ik in haar had en door de voorbereidingen die ze zelf had genomen, door precies op de juiste manier te gaan liggen, konden mij er niet meer van weerhouden.
Ik wist dat ze van mij verlangde dat ik er mee door zou gaan. Ze zou misschien erg teleurgesteld zijn als ik het niet deed. Daarom besloot ik met de 'operatie' te beginnen. Ik bracht mijn penis bij het gaatje, op dezelfde hoogte waar ik de olie had aangebracht. Met mijn beide handen deed ik haar billen van elkaar. Mijn penis gloeide. Gelukkig was er haast geen haar op de plaats aanwezig zodat het allemaal nog beter ging. Het was een heerlijk gevoel. Door mij op een heel bizondere manier aan te kijken had ik het gevoel dat het haar allemaal te lang duurde. Ze begroef haar gezicht in de lakens. Een handeling waarmee ze waarschijnlijk wilde zeggen; ik ben klaar, toe nou, wacht niet langer. Ik durfde niet langer te wachten. Met mijn ene hand hield ik mijn penis vast. Ik liet me langzaam voorover vallen, terwijl ik probeerde mijn penis in het gaatje te brengen. Ik leefde helemaal mee. Haar hele onderlichaam ging omhoog en door haar billen op een speciale manier te bewegen werd ik gek van verlangen. Dit alles geschiedde terwijl ze allerlei voor mij onverstaanbare Japanse woorden uitschreeuwde. Ik was eigenlijk een beetje verbaasd want op een gegeven ogenblik gleed de eikel van mijn penis, net of er niets was, in het gaatje om er daarna geheel in te verdwijnen. Na de eerste stoten was er geen weerstand meer. Mijn hele penis was in haar. Haar billen waren warm en het was een heerlijk gevoel ze tegen mijn warme buik te voelen. Ik begon nu mijn stoten in een sneller tempo uit te

voeren. Ze schreeuwde van genot, eerst zachtjes maar later steeds harder en steeds brutaler. Tegelijkertijd ging ik met mijn andere hand naar haar poesje en probeerde haar zó helemaal gek van genot te maken. Ik bracht mijn wijsvinger in haar poesje en speelde met haar klitoris. Ze uitte een lange zucht van genot. Dit had alleen maar een averechts effekt op mij. Het bracht me er toe nog verder te gaan en nog burtaler te worden in mijn liefdesspel. En dat eigenlijk het enige wat zij nu juist wilde! Ik probeerde aan haar veeleisende wensen te voldoen. Met mijn hand die ik nog vrijhad greep ik haar haren vast en drukte haar gezicht nog dieper in de lakens. Ik gaf een paar wilde stoten en bewerkte haar klitoris opnieuw met mijn vingers. De passie in mijn penis werd nog groter en het was een heerlijk gevoel toen mijn sperma opnieuw in haar stroomde.

Dit keer echter hield zij ermee op. Eerst dacht ik dat ze kwaad op me was.

'Wacht even,' schreeuwde ze. Ik dacht eerst dat ze echt kwaad was maar het bleek toch niet zo te zijn. Met grote stappen liep ze naar de andere kant van de kamer en kwam terug met een harde kleerborstel. Dit keer ging ze niet meer op bed liggen maar ging op haar knieën op de grond zitten en leunde helemaal achterover. Haar dijen, buik en borsten kon ik nu nogmaals in hun volle glorie bewonderen. Ik keek haar strak aan en daarna naar de keiharde kleerborstel die ze zo haastig in mijn handen had gedrukt. Ik aarzelde, zou ik het wel doen? Ik kon niet lang nadenken. Haar stem bracht me weer tot aktie.

'Kom op, sla me zo hard je kunt met die borstel,' schreeuwde ze vol passie. Ik had geen keus. Ik moest wel of ik wilde of niet. Ze had aan al mijn wensen gehoor gegeven, nu MOEST ik haar wel gehoorzamen.

Zo snel als ik kon probeerde ik haar opdracht uit te voeren om zo haar verlangen geheel te bevredigen. Ik boog me over haar. Ik gaf haar met de kleerborstel een zachte tik op haar buik.

Er ging een siddering van genoegen door haar hele lichaam. 'Sla harder, harder, harder.... schreeuwde ze. Alhoewel ik erg nerveus was, verzamelde ik toch al mijn moed en begon met de harde kleerborstel op de voorkant van haar lichaam te slaan.

Hoe verder ik ging hoe meer 'straf' ze nodig scheen te hebben. Spoedig rolde zo over de vloer heen. Ik wilde toen stoppen, maar ze schreeuwde maar, 'ga door, ga door.....' Dus ging ik door met haar harde klappen met de kleerborstel te geven. Nogmaals slaagde ze erin me helemaal van streek te brengen. Ik had mezelf niet meer in de hand. Het geheel begon mij zeer op te winden en ik begon er zelfs een beetje plezier in te krijgen. Ik voelde me een overwinnaar die eindelijk de gelegenheid had zijn aartsvijand flink af te straffen. Ik kon mezelf niet meer houden. Mijn arm ging op en neer met de kleerborstel in mijn handen. Met harde slagen kwam de borstel op het mooie lichaam terecht.

En toen opeens ging ze weer op haar knieën zitten en bracht haar mond in de

richting van mijn penis. Met één hand greep ze brutaal mijn penis en stopte die in haar mond. Terwijl ik naar beneden keek zag ik haar mooie bruine haren maar bemerkte tevens dat ik wéér een stijve had. We gingen beiden weer op de grond liggen en rolden weldra samen over de grond, zij met mijn penis nog steeds in haar mond. Ik rukte me los. Het begon steeds meer op een gevecht te lijken in plaats van een echt liefdesspel. We worstelden met elkaar. Opeens kreeg ik haar weer onder kontrole en kon mijn stijve penis weer in haar brengen. Onze bezwete buiken ontmoetten elkaar en opnieuw waren we beiden weer in ektase. Ik kon maar niet genoeg van haar krijgen. Haar mooie gezicht, de kleine borsten, haar kleine maar o zó veeleisende poesje, alles was teveel voor me. In een niet meer te vergeten hoogtepunt kwamen we beiden klaar. Een ogenblik dat ik nooit meer zal vergeten.
O,' schreeuwde ze. 'Houd er mee op. Ik kan het niet meer verdragen. Ik ga dood van genot. Alsjeblieft stop, stop, stop. ...'
Haar ogen had ze gesloten en haar fantastiese jonge borstjes gingen op en neer van de ontzettend grote opwinding. Met haar weke, wijduitgespreide benen lag ze op de grond. Ik stond op. Zo zachtjes als mogelijk tilde ik haar op en droeg haar naar het bed. Ze was tot nergens meer in staat. Ik verwijderde het spiraaltje. Ik zou niet graag willen dat zo'n jong Japans meisje dat me zoveel genoegen had gegeven in verwachting zou raken. Een kwartier later opende zij haar ogen. De koffie die zij mij zelf gebracht had was nog wel warm en ze nam de kop die ik haar overhandigde dankbaar aan. Ze zette de kop aan haar mooi gevormde lippen en lachte me tevreden toe.
'U gaf me zoveel liefde,' fluisterde ze toen ze de kop koffie op had. 'Ik dacht dat mijn lichaam uitelkaar barstte van genot.'
Ik kuste haar zacht en zei haar de rest van de dag vrijaf te nemen. Ik zou het wel met de manager van het hotel regelen. Ze aksepteerde mijn voorstel en nam de rust die zij zo verdiende en ook erg nodig had. Ik kuste haar, trok het beddegoed over haar heen en ging zelf naar het toilet. Ik had nu eindelijk het gevoel in een land gekomen te zijn waar men de liefde aanvaard heeft als het belangrijkste geschenk in het leven. De manager van het hotel bleek een geschikte vent te zijn. Hij wilde nog geen eens naar mijn uitleg luisteren. Het kamermeisje was een goede kracht vertelde hij en hij gaf haar graag de rest van de dag vrij.

Toen ik later door Japan reisde had ik overal dezelfde ervaring. Er is in Japan sprake van een grote vriendelijkheid van de kant van de bevolking en een houding tegenover de liefde die ik in geen enkel ander Europees land gevonden heb. Spoedig bemerkte ik dat deze vrijheid tegenover de liefde zich echter vooral in de huiselijke kring uitte en erg onderhevig was aan leeftijd. De grootmoeder en de grootvader werden het meest gerespekteerd en toen kwamen de moeder en de vader en dan pas de kinderen. En de kinderen gehoorzaamden aan dezelfde wet,

het oudste meisje of jongen kwam het eerst de kamer binnen, de andere volgden in volgorde van leeftijd. Het Japanse volk is een apart volk dat grote waarde hecht aan zogenaamde verschillen. Het bizondere van het Japanse volk uit zich ook in de taal. Sommige zinnen kunnen onmogelijk in een Europese taal vertaald worden. De Japanners zijn ook het beleefdste volk dat ik ken, misschien ook wel het vriendelijkste.
Vele gebeurtenissen zijn als het ware in mijn geheugen vastgeroest. Ik herinner mij dat op het platteland van Japan mijn jinrickshaw (soort rijtuig) moest stoppen voor een paar naakte meisjes en vrouwen, die net uit het badhuis kwamen. Zij wilden zien of ik over mijn hele lichaam blank was. Ik kon er alleen maar om lachen en ze hun gang laten gaan, de menigte breidde zich snel uit tot een stuk of vijftig en zij waren allemaal naakt, variërend in leeftijd van tien tot vijftig jaar. Toen ik de borsten van een jong knap meisje aanraakte, scheen zij het prettig te vinden en de hele menigte lachte erom als om een goede mop.
Jammer genoeg kon ik niet verder gaan omdat ik een afspraak had met iemand die ik beslist niet kon afzeggen.
Iedere buitenlander die in Japan op bezoek komt is natuurlijk vol verwachting om eens een geisha te zien dansen. Hij zal, als hij het voor het eerst zien, verbaasd zijn hoe bescheiden en hoe gracieus deze dansen zijn. Hoe meer dan elke dans dan ook lijken zij op de oude Griekse dansen. De zogenaamde geisha ya zijn plaatsen waar de meisjes worden opgeleid voor geisha. 's Middags en 's avonds mogen zij dan naar teevisites en andere feestjes gaan. Over het algemeen worden deze geisha ya geleid door vrouwen.
Kleine meisjes worden in de huizen opgenomen en worden opgeleid niet alleen in de kunst van het dansen maar ook hoe ze moeten zingen, hoe ze de samisen moeten bespelen en hoe ze de gasten moeten bezig houden.
De geisha is altijd bereid de minnares te worden van eventuele buitenlanders die daar zin in mochten hebben. De enige eis is dat hij haar genoeg betaald. Maar dit is geen reden in Japan om op de geisha neer te kijken.
Van alle vermakelijkheden die Japan biedt is de geisha zonder twijfel de plezierigste. Zodra deze meisjes de kamer binnen komen meestal gekleed in mooie kimono's is iedereen, vooral de mannen, één en al aandacht. De geisha's dansen dan. Ze beelden bijvoorbeeld uit hoe een blad van een boom wordt voortgedreven door de wind. Ze beelden oude Japanse helden uit enzovoort. Maar dan opeens geven ze al hun pretenties op en gaan naast hun tijdelijke werkgevers zitten.
Iedere buitenlander zal gauw tot de ontdekking komen dat er wel degelijk een verschil, is tussen de geisha's en de jörö. De jörö is een gewone hoer zoals wij die in héél Europa vinden.
Iedere stad in Japan heeft zijn eigen jörö ya of te wel zijn eigen hoerenwijk. Maar

zelfs in Japan kijkt men niet zo op deze vrouwen neer zoals wij in Europa meestal wel doen. Vele prostituees worden als kind al aan de houders van de bordelen verkocht. Vervolgens worden ze 'opgeleid' voor hun werk. Zo is het niets bizonders dat een elfjarig meisje haar eerste klant ontvangt met een ervaring van een dertigjarige Europese vrouw. Slechts enkelen hebben zich opgeofferd aan de man waarvan ze zijn gaan houden en in Japan kan men veel boeken kopen over een jörö die van een klant is gaan houden. Deze klant trouwt met haar en maakt weer een respektabele vrouw en een moeder met nette kinderen van haar. Er zijn theaters voor mannen en theaters voor vrouwen maar in Japan zal je nooit een vrouw en een man op één en hetzelfde toneel zien spelen.
Ik begrijp eigenlijk nog niet waarom. De voorstellingen gaan de hele dag door van acht uur 's morgens tot acht uur in de avond. Ik moet zeggen dat dit een van de weinige dingen in Japan is geweest waarvan ik niet zo genoten heb. De vrijheid op seksueel gebied in Japan is fascinerend. Ik herinner me dat een rechter, een goede vriend van me, mij eens vroeg om een tijdje bij hem te komen logeren om de Japanse manieren eens van dichtbij te bestuderen. Een andere vriend adviseerde mij dit beslist te doen. De eerste de beste avond al vertelde de gastheer mij in gebroken Engels dat zijn vrouw wel te oud zou zijn voor mij terwijl zijn dochters weer te jong waren. Maar hij zou er voor zorgen dat ik de nacht niet alleen behoefde door te brengen. Hij zou een knap meisje sturen. Ik lachte erom en dacht aanvankelijk dat hij een grapje maakte. Maar toen ik naar mijn slaapkamer ging vond ik daar een bizonder knap meisje wat zich al begon uit te kleden toen ik binnen kwam. Ze was te mooi om weg te sturen.
Haar mooie rechtopstaande borsten brachten me al in vervoering. Toen ze dichterbij kwam herkende ik haar, ze was één van de meisjes die ons bediend had aan het avondmaal. Mijn opwinding werd nog groter toen ik ontdekte dat zij een bizonder klein kutje had. De heerlijke geur die er vanaf kwam bracht me tot een hoogtepunt. Waarschijnlijk had ze haar poesje met rozenwater bewerkt. Ze reageerde vol passie op iedere omhelzing van mij. We kwamen samen op zijn minst vier keer klaar voordat haar mooie bruine lichaam geheel tevreden was. Toen ik dat later een vriend vertelde zei hij mij dat dit bij Japanse meisjes heel normaal was.
Met grote weemoed nam ik twee weken later afscheid van Japan. Wat ik in die twee weken nog beleefde kan ik jullie helaas niet vertellen. Dan zou ik nog wel een tijdje kunnen doorgaan. Ik heb jullie nog niets over die twee kleine Japanse meisjes van veertien jaar verteld die mij een heerlijke maar zeer vermoeiende nacht bezorgde. Misschien kom ik daar nog eens op terug.

"EEN MUZIKAAL NUMMERTJE"

Uit verveling ging ik op een avond naar de muziektent. Het ding staat midden in het dorp, op het marktplein, wat er de juiste plaats voor is, en af en toe geeft de plaatselijke fanfare daar een konsert. We worden hier niet bepaald doodgegooid met dergelijke kultuurmanifestaties, veel liefhebbers voor die klassieke en semi-klassieke deuntjes zijn er ook niet in deze negorij, maar de enkeling die wel van klassiek houdt moet toch ook enigermate aan zijn trekken komen. Gewoonlijk ga ik er niet naar toe, maar deze keer was er een band uit Engeland op bezoek bij onze fanfare, dit in het kader van een uitwisselinsprogramma of iets dergelijks.
Er waren ook leuke meiden bij, zo had ik me laten informeren door enkele vrienden en dus vond ik het nuttig om eens een kijkje te gaan nemen bij de tent.
Het was mooi weer en op het marktplein had zich al een aardige menigte verzameld toen ik op kwam draven. In afwachting van het muzikale gebeuren op het podium van de tent stond men te kletsen en te giechelen. Ik raakte tussen de mensen in het gedrang en was van plan mijn vrienden te zoeken, maar het was zo druk dat ik mijn pogingen opgaf en ergens tussen een groep huisvrouwen bleef steken. Het was vermoedelijk een vrouwenvereniging en ik zag dat er aardige meiden bij waren.
Van achteren werd gedrongen door mensen die doof of bijziende waren. Iedereen wilde natuurlijk weer vooraan staan, misschien om de mooie meiden van de Engelse band beter te kunnen bekijken? Ik had moeite om afstand te houden met de vrouw voor me. Ze droeg een leren jasje, had lang zwart haar en een brede kont in een spijkerbroek die er erg nieuw uitzag. Onder het mooie haar zag ik twee leuke oortjes met knopjes erin en het nekje was trots, rank en blank.
Haar gezicht kon ik niet zien, maar ik vermoedde dat zij een bizonder aantrekkelijk vrouwtje was; een mooi duifje, maar wel wat te oud voor mij. Toen ze plotsklaps omkeek zag ik dat ze zeker dertig was. Geen gekke leeftijd toch voor een vrouw. Een zinnelijke type met hete ogen en een wellustige mond waar iedere vent zijn pik wel in zou willen schuiven. Even keek ze me op een takserende manier aan, je kent dat wel, maar draaide zich toen snel weer om want ze was per slot van rekening voor de muziek gekomen en niet voor mij. Ik stond verkeerd en toch goed tussen al die dames!
Wilde ik een grietje versieren, want daar was IK voor gekomen, dan moest ik me

een weg banen door al die rijpe en overrijpe vrouwen die me aan alle kanten omringden. Dat durde ik niet goed, aangezien iedereen in stille aandacht naar de losbarstende oeverture van een of andere opera luisterde. Ik zou wachten tot na het eerste nummertje, als een brave jongen. Terwijl ik dat besluit nam bedacht ik dat ik vrij gunstig stond achter die mooie wulpse dame.
Hola, achteraan begonnen ze weer te duwen en ik voelde een paar stevige vormen tegen mijn rug. Zelf werd ik met mijn edel geslachtsdeel, nog in ruststand, tegen de forse kont in spijkerbroek geduwd en ik voelde de billen van de vrouw heerlijk meegeven, een bizondere ervaring voor een jongen die niet veel gewend is. Ik gaf daarom nog maar een ekstra duwtje met mijn pik, wat nog lekkerder was en niet zonder resultaat bleef. De vrouw keek om en zei met een prettige donkere stem:
"Bof jij effe?"
"Of jij," zei ik brutaal en keek in haar grote schitterende ogen.
Ze glimlachte traag.
"Het is maar hoe je het bekijkt."
Daarna draaide zij haar mooie hoofd weer om en ik voelde met een hand terloops aan haar strakke broek, waarna ik afwachtte wat ze zou doen. Niets! Weer betastte ik haar stevige billen, nu echter met twee handen. Geen reaktie. Wat kon ik verder doen? Terwijl ik daar over nadacht duwde de vrouw haar kont langzaam maar nadrukkelijk achteruit, hetgeen ik opvatte als een uitnodiging. Dus liet ik een hand via de brede heupen naar de buik glijden en oefende enige druk uit op haar venusheuvel die maar al te duidelijk voelbaar was in de strakke broek! Mensenlief, wat kreeg ik een stijve pik toen ik die kut in mijn hand had... Jammer dat ze een spijkerbroek droeg, een rokje was nu veel makkelijker geweest. Gelukkig droeg ze onder het leren jasje een bloesje en ik wilde graag weten wat daar in zat. Na wat gehijg en gestreel tussen de stevige dijen liet ik een hand omhoog dwalen, trok de bloes uit de broek en ging via de gladde maagstreek, welk een boeiende ervaring, naar de beha.
Maar wat een verrassing toen ik opeens een volle hand had! Geen beha, maar wel een grote ronde en stevige borst met een harde tepel erop.
Verrukkelijk was het gevoel dat mij nu doorstroomde en ik graaide begerig naar de tweede borst, voelde hoe het knopje erop hard werd en betastte alles uitgebreid. Tjonge, wat heeft zo'n rijpe vrouw wat om te strelen. Ze bleef rustig staan, haar fijne kont langs mijn harde lul wrijvend en ik ademde heet in haar blanke nekje.
Naast haar stond een vrouw van haar leeftijd, niet zo erg aantrekkelijk, maar toch wel de moeite waard. Ze wist heel goed wat we aan het doen waren maar deed net alsof ze aandachtig naar het podium keek. Toen ik maar bleef strelen in het bloesje keek die andere vrouw me eens aan, liet haar ogen naar mijn knedende handen gaan en lachte toen. Nog meer vrouwen hadden het door. Links naast me stond een vrouw van een jaar of veertig met een knap gezicht. Toen onze blikken elkaar kruisten vroeg ze:
"Ga je lekker?"
"Nou en of," zei ik uitdagend en nam een tepel van mijn hete wijfje tussen duim en wijsvinger. Ze scheen het lekker te vinden en huiverde. Hoe zou het in haar broek zijn? Mijn ene hand ging door met de heerlijke grote tieten, de andere

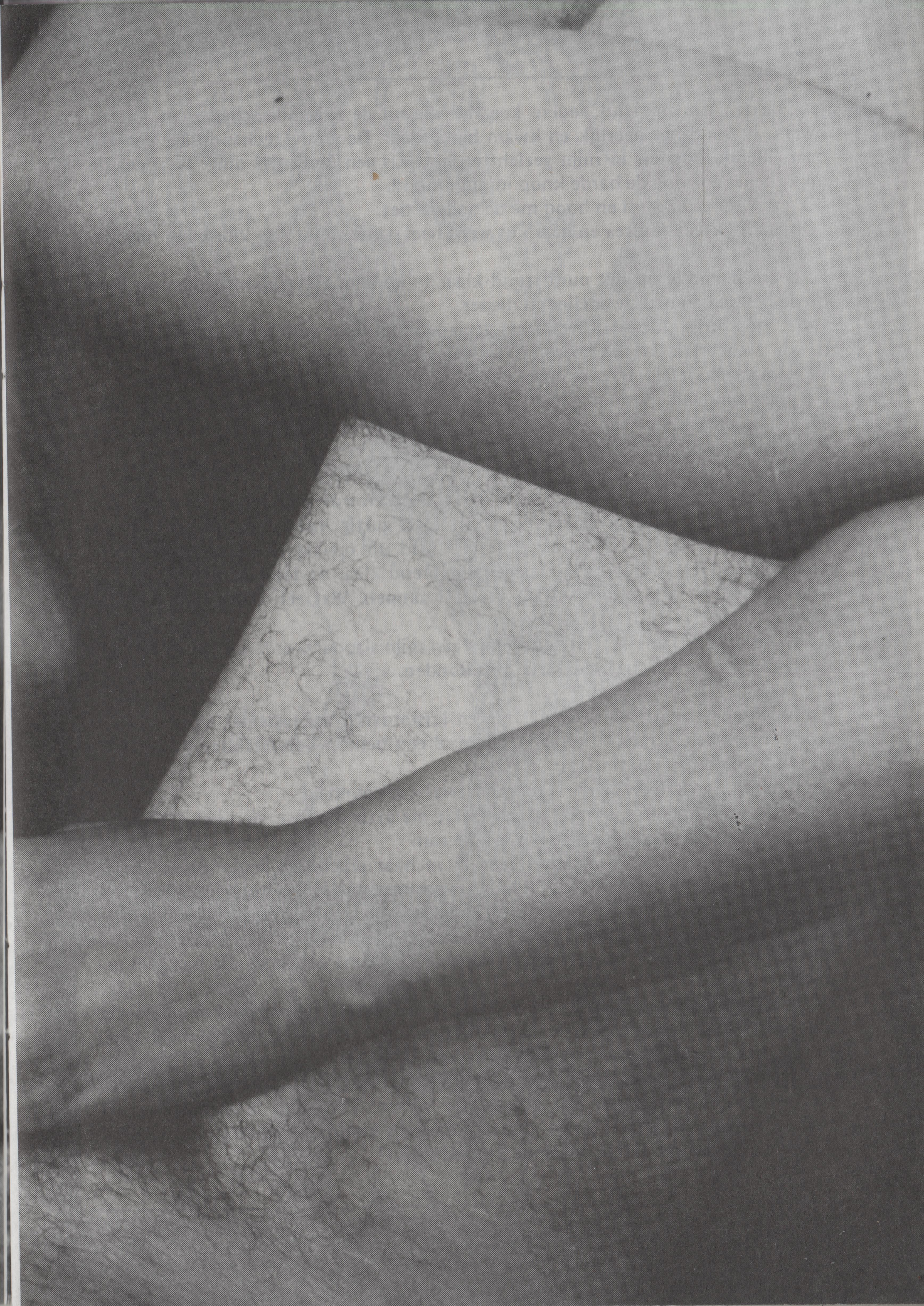

maakte de sluiting van de spijkerbroek los en schoof rechtstreeks het slipje binnen. Veel haar op de onderbuik en verder naar beneden kreeg ik warme en vochtige vingers. Ik schoof mijn wijsvinger tussen de grote schaamlippen en voelde me ontzettend opgewonden worden. De vrouw deed haar stevige benen uit elkaar zodat ik haar week-veerkrachtige en natte kut goed kon bevoelen en vingeren. Toen maakte ze mijn gulp los, waarna ze handig in mijn onderbroek ging en mijn pik in haar volle vuist nam en hem begon af te trekken dat mijn ballen ervan tintelden.
"Gaat het een beetje?" informeerde een vrouw rechts van me en ik zag dat ze ver over de veertig was, maar knap en met enorme ballontieten.
"Heerlijk hoor," zei ik en hield een natte vinger onder haar neus.
Ze rook eraan en lachte.
"Die van mij ruikt veel lekkerder, knul, kom maar hier."
Natuurlijk wilde zij een beurt van me hebben.
"Nee, eerst dit afmaken," zei ik en schoof de vinger diep in de natte schede van mijn donkere vrouwtje. Ze maakte een sprongetje en hikte. Mijn andere hand duwde haar spijkerbroek naar beneden en liet het slipje volgen.
"Hoe heet je?" vroeg ik hijgend en bevoelde haar prachtige billen.
"Andrea."
Ik voelde hoe een hand mijn broeken naar beneden trok en de vrouw rechts van me, met de enorme tieten, zei lachend:
"Zo, dat is beter, nu kunnen we zien wat we doen."
Ik vond het wel brutaal en terwijl zij mijn pik en ballen begon te strelen ging ik verder met Andrea. Haar heerlijke grove kut, hoe dikwijls was die al geneukt, werd natter en natter, een goed teken dus, terwijl haar zware borsten heerlijk in mijn andere, knedende hand lagen. Nu bemoeide de buurvrouw van links zich er ook mee. Zij voelde aan mijn snikkel en ballen en fluisterde me in:
"Wil je niet eens in mijn broekje?"
Ik voelde en vond een gladde en dikke kut die onmiddellijk opening toen ik er aan begon te voelen. Ik keek al strelend neer op de mooie achteruitstekende billen van Andrea en legde mijn heftig kloppende lul in de diepe vallei ertussen.

Zij duwde haar kont wellustig omhoog en ik gleed met enige moeite in haar open kut, steunend en haast door m'n knieën zakkend, zo lekker was dat.
De twee andere dames keken er met hete ogen naar en bevoelden beurtelings mijn zak met ballen. Verder konden ze niet veel doen, maar ik kon wel het een en ander met hun tieten en kutten doen.
Genietend neukte ik de kromstaande Andrea en ik zag dat de andere vrouwen hun kleren losmaakten. Al naaiend betastte ik hun enorme tieten, streelde de twee grove en natte flamoezen en luisterde naar de opzwepende muziek van de fanfare. Ook andere vrouwen keken nu met belangstelling toe hoe ik Andrea een beurt gaf en tegelijkertijd de twee andere dames bediende. Ze stonden haast naakt en kronkelden onder mijn tastende handen. Mijn pik glibberde in en uit de zalige schede van Andrea. Hij was heet en slijmerig, jeukte en tintelde. De twee assisten-

tes voelden aan mijn lul, iedere keer als die uit de zuigende schede van Andrea kwam. Ik vond het heerlijk en kwam bijna klaar. De vrouw rechts drukte een van haar lillende borsten in mijn gezicht en het was een fantasties ding. Ik zocht de dikke tepel en zoog de harde knop in mijn mond.
"O gut," zei ze hijgend en bood me de andere tiet.
"Oh, ach!" kreet Andrea en haar kut werd heel nauw. "Oh!" zo klonk het nog een keer.
Ik begreep dat ze op het punt stond klaar te komen, zette mijn handen op haar brede heupen en neukte sneller en dieper.
"Ai!" riep ik in ekstase uit want het gevoel dat nu door mijn pik en ballen scheurde was zo heerlijk dat ik er haast door van m'n stokje ging.
"Toe maar, kom lekker," zei de vrouw met de ballonnen.
De hete dame links van me ging door haar knieën en keek naar mijn neukende pik. Ze voelde aan de kut van Andrea en aan mijn ballen en ik spoot me kermend leeg in de schede van Andrea.
"Wat heet," zei miss Tiet naast me.
"Gaf je mij maar zo'n beurt," zei de vrouw links en trok mijn lul uit de spleet van Andrea, bekeek hem goed en zoog hem toen gulzig in haar mond. Ze was zo fortuinlijk dat ze er nog enkele druppels zaad uit opving en slikte de druppels smakkend door. Andrea kwam zacht jammerend klaar en toen ik mijn vingers in haar geweldige kut schoof voelde ik die krampen. Wat een onderkant had die meid!
De twee andere dames zogen beurtelings aan mijn slapper wordende lul en vonden het jammer dat ze er niet veel meer mee konden.

We brachten onze kleren weer in orde en luisterden braaf naar het konsert. Vele vrouweogen keken me aan alsof ze allemaal een beurt wilden hebben. Maar daar kon ik toch niet aan beginnen?
Toen het konsert afgelopen was zei mijn zwarte schoonheid:
"Ik zal je mijn telefoonnummer geven. Bel je me in de loop van de week?"
"Ja hoor," zei ik braaf en pakte het briefje aan.
Mooi was ze wel en ik had me heerlijk in haar prachtkut leeggespoten, maar desondanks heb ik haar nooit gebeld. Je weet niet wat er van komt, vrouwen van een jaar of dertig zijn bizonder hongerig naar liefde en zeker muzikale dames zijn meestal nogal romaties aangelegd.
Misschien ontmoet ze op een ander konsert nog eens een knul die haar wil gerieven.
Nu ik dit allemaal heb verteld zie ik al menig wijs hoofd misprijzend en ongelovig schudden, maar ik zeg hier met nadruk dat het waar is en geen sterk verhaal. Nee, als we het over sterke verhalen hebben kan ik er zo nog een stuk of tien opschrijven. Ik geloof niet dat ik al eens heb verteld over die vakantie, nu een jaar of wat geleden, toen ik met een ijswagentje ventte. Toen kon ik iedere dag wel meisjes neuken. Maar ook jonge vrouwen die met kinderen in het park kwamen! Zullen we dat echter tot de volgende keer bewaren?

Een leuke bruiloft...

Nadat Leo zijn auto op het reeds behoorlijk volle parkeerterrein had neergezet, wandelde hij rustig naar de zaal waar de receptie gehouden werd. Klaas, een kollega, was een paar maanden geleden te ver in een kutje afgedaald, waardoor hij er niet meer zo gauw uit kon, met als gevolg dat hij nu met een lichtelijk bezweet gezicht achter een tafel, die zwaar beladen was met bloemstukken, stond. Zijn bruid straalde. Leo kende haar slechts oppervlakkig en nieuwsgierig bekeek hij het vrouwtje.
Met een brede grijns op zijn gezicht feliciteerde hij het jeugdige echtpaar. 'Word je niet jaloers? ' vroeg Klaas, die zich achter de tafel vandaan wrong om zijn benen te strekken. 'Het kan zijn voordelen hebben om voortaan een kutje dicht bij de hand te hebben,' antwoordde Leo diplomatiek. 'Laten we daar gaan zitten.' Leo wees naar een tafeltje waaraan drie meisjes zaten. Klaas aarzelde.
'Zit je nu al onder de plak? ' lachte Leo en hij gaf zijn kollega een ferme dreun op de schouders.
Omdat er nieuwe gasten binnenkwamen, was de bruidegom verplicht zich naar zijn plaats te begeven. Leo ging aan het tafeltje zitten en dronk in één teug de zeer vlot geserveerde, maar wel tamelijk koude koffie op. Hij zag vanuit zijn ooghoeken dat de meisjes hem heimelijk gadesloegen. Ineens stond Leo op en zei: 'Mag ik me even voorstellen? Ik ben Leo een kollega van Klaas.' Nadat hij zijn naam genoemd had, kreeg hij die van de meisjes te horen. De schatjes, want dat waren zij, werkten samen met de bruid op de ponsafdeling van een handelsmaatschappij. Leo onderbrak het gesprek even om zich geestdriftig op het koele pilsje te werpen dat de serveerster voor hem neergezet had. Ansje, die het dichtst bij hem zat, keek ernaar.
Even gleed Leo's blik van Ansje naar de bruid. 'En? ' merkte Leo tegen de drie meisjes op. 'Zijn jullie er nog niet aan toe? ' Hij had de vraag eigenlijk aan niemand in het bijzonder gesteld, maar het was Ansje die heel snel antwoordde: 'Daar zijn er twee voor nodig.' De andere meisjes lachten. Nog net kon Leo een hatelijke opmerking binnenhouden. Ze waren heus wel aardig. Zij konden er niets aan doen dat hij gewoon een beetje geïrriteerd was door het feit dat hij nog steeds vrijgezel was. Leo pochte er wel op, maar diep in zijn binnenste wenste hij dat ook hij getrouwd was.
Onverschillig bekeek Leo de overige gasten en af en toe knikte hij naar een bekende. Steeds duidelijker besefte hij dat het gemis aan

hem knaagde.
'Als ik nu kiezen moest,' dacht hij, 'wie van de aanwezigen zou ik dan nemen?' Opnieuw bekeek Leo de gasten, nu alleen de vrouwelijke. Hoewijl hij hier en daar wat leuke gezichtjes en verleidelijke tietjes zag, kon hij geen definitieve keuze maken. Het was een probleem waarmee hij al vaak had geworsteld. De enige oplossing was papiertjes met de namen in een hoed te gooien en dan blindelings te trekken.
'Pils voor meneer,' zei een boer, die het glas met een klap voor hem neerzette. Leo keek peinzend, niet naar het bier, maar naar de meisjes, die hij volkomen vergeten was. 'Eén van de drie,' dacht hij, 'Marga, Truus of Ansje. Ik zou ze eigenlijk eens naakt moeten zien.' Het idee bezorgde hem een halve stijve. Misschien dat hij daarom te lang naar de schatjes staarde, want Marga merkte ineens op: 'Heb ik wat van je aan?' Hoewel Leo zich ertegen verzette, moest hij blozen. Truus en Marga vonden dat zichtbaar leuk, alleen Ansje bleef zoals ze was. Toen wist hij het. Zijn keus was op Ansje gevallen.
Op een voorzichtige manier trachtte hij zich opnieuw in hun gesprek te dringen om te proberen de aandacht van Ansje te krijgen. Het lukte niet zo goed, en Leo besefte dat hij zoëven een prachtkans had laten liggen. 'Daar zijn er twee voor nodig.' Haar woorden drongen nu duidelijk tot hem door en gaven zijn penis het laatste beetje kracht om helemaal stijf te worden.
'Ik zou niet in het wit gaan,' zei Truus op een gegeven ogenblik, na de bruid goed geobserveerd te hebben. 'Maar jij bent dan ook geen maagd meer,' repliceerde Magda. Het was natuurlijk toeval, maar Truus keek ineens naar Leo. De twee andere meisjes wendden ook hun hoofd naar hem toe, alsof zij een reaktie van hem verwachtten. Doordat Leo's geest versterkt was door de alkohol, kon hij hun blikken verdragen en doelend op de bruid merkte hij brutaal op: 'Dachten jullie soms dat zij nog maagd was?' Evenals hij wisten de meisjes dat het huwelijk een moetje was.
Intussen loerde Leo naar Ansje die onrustig zat te draaien. Hij veronderstelde dat zij nog niet zo heel lang geleden de eerste penis ontvangen moest hebben en dat ze die gebeurtenis nog niet geheel verwerkt had. 'Wat een lekker grietje,' dacht Leo, die Ansje steeds liever en aantrekkeijker begon te vinden.
Omdat de meisjes nog geen aanstalten maakten te vertrekken, bleef Leo zitten. Hij kon Ansje niet meer uit zijn gedachten zetten.

'Onzin,' dacht hij. 'Over een uur ben ik haar volkomen vergeten.' Hij had haar intussen erg goed opgenomen en gezien dat zij genoeg te bieden had. Leo hield niet van te gevulde vrouwen; hij gaf de voorkeur aan kleine tietjes en een paar stevige billen. Zijn gedachtengang werd ruw onderbroken doordat Marga opstond.
'We moeten gaan,' zei ze, 'anders missen we de bus.' Ansje was de laatste die het zaaltje verliet. Bij de uitgang keek ze schijnbaar toevallig om en ineens groette ze Leo door vriendelijk naar hem te wuiven. De manier waarop ze dat deed, liet de rillingen over zijn rug lopen. Even bleef hij roerloos zitten, toen sprong hij op, nam snel afscheid van het bruidspaar en holde naar buiten. De meisjes waren niet meer te zien. Teleurgesteld keek hij om zich heen. 'Zoek je iets, Leo?' hoorde hij ineens. Bij de hoek van het gebouw zag hij drie lachende gezichten. Vooral Ansje straalde; zij was het die de meisjes had voorgesteld even te wachten op iemand die hen zeer zeker naar huis zou willen brengen.
'Ik krijg je nog wel,' dacht hij en liep, als vanzelfsprekend gevolgd door de meisjes, naar zijn auto. Wat hij hoopte gebeurde niet, want Ansje nam plaats op de achterbank, naast Truus. Hoewel Marga heus wel een begerenswaardig schatje was, keek hij onder het rijden nauwelijks naar haar. Truus, die er het eerste uit moest, vertelde Leo hoe hij moest rijden. Nauwelijks was ze uitgestapt of Ansje merkte op: 'Rij maar rechtdoor, bij die schoenenwinkel kun je mij afzetten.'
'Wat moet je daar doen?' vroeg een verbaasde Marga.
'Ze heeft natuurlijk een afspraakje,' merkte Leo op, terwijl Ansje uitstapte. Het kostte hem moeite normaal te praten. Onder het wegrijden bleef hij in de spiegel loeren en opnieuw zag Leo hoe Ansje naar hem zwaaide. 'Dat is vreemd,' mompelde hij. Marga keek hem aan op een manier alsof ze zeggen wilde: 'We zijn nu met zijn tweeën. Ga je gang.' Maar Leo dacht alleen maar aan Ansje; hij merkte niet hoe Marga zich prakties aanbood. Leo had haar terstond kunnen neuken, maar het drong helemaal niet tot hem door. 'Waar moet je zijn?' vroeg hij. 'Zet me maar ergens af,' antwoordde ze bits. Leo remde terstond en duwde haar bijna de auto uit.
Razend snel reed hij terug naar de winkel waar het schatje was uitgestapt. Nog voordat Leo helemaal stilstond, kwam ze al op hem toe. Leo hield het portier voor haar open en ze ging naast hem zitten.

'Je maakt het wel moeilijk,' zei hij en greep haar vurig vast. Hun

tongen speelden met elkaar en Leo perste zijn lichaam tegen dat van Ansje. Hij wilde heel veel vragen, maar hij zweeg en genoot. Voorzichtig maakte hij het bloesje los om de naaktheid van haar lichaam te kunnen voelen. Ze huiverde. Resoluut drukte Leo haar handjes, die aarzelend in de richting van zijn buik gingen, tegen zich aan. Geile vonken sloegen over en hitsten hun gevoelens op. Heel langzaam bracht Leo zijn vingers naar boven en liet deze vervolgens over de beha gaan. Omdat hij met één hand dat mooie verpakkingsmiddel niet los kon krijgen, verplaatste hij zijn andere hand snel naar haar trillende rug en maakte de sluiting los.
Door de plotselinge beweging was haar tasje van de bank gegeleden en op de grond gevallen, waardoor het open was gesprongen. Een roze slipje hing er half uit. Leo kreeg bij het zien ervan een vreemd gevoel in zijn onderlichaam. Hij voelde zijn pik razendsnel groeien en voordat hij het goed en wel in de gaten had. bevond zijn hand zich tussen haar dijen bij dat heerlijke sneetje waar de warme dampen vanaf sloegen. Leo voelde zijn eikel tegen de gesloten gulp drukken, maar hij bracht die grote knobbel nog niet te voorschijn.
'We zoeken een stiller plekje op,' zei hij. Met Ansje dicht tegen zich aan reed hij naar een met bomen en veel struikgewas omzoomde weg, waar hij zijn auto op een klein zijpaadje tot stilstand bracht. 'Ansje,' zuchtte hij terwijl hij de voorbank achterover klapte. Het meisje keek verwonderd naar de ontstane ligplaats. 'Je hebt er wel ervaring mee,' merkte ze op. Leo zag dat ze bloosde van haar eigen woorden. Vlug bedekte hij haar gezicht met hete kussen die haar buiten zichzelf brachten. Ze merkte niet dat ze er steeds bloter bij kwamen te liggen. Pas toen ze volkomen naakt waren, ontdekte ze hun toestand; haar ogen bleven enkele ogenblikken op zijn machtige lid rusten.
'Het lijkt wel een paddestoel,' hijgde ze. De eikel was te voorschijn gekomen en verhitte haar al zeer warme gevoelens nog meer. Ansje kon haar blik niet meer van de machtige penis afwenden. Voorzichtig bracht ze haar handjes naar zijn staaf, wat hem deed huiveren. Leo besefte dat ze nog niet veel ervaring met mannen had en dat prikkelde zijn lustgevoelens op een verschrikkelijke manier. Geile verlangens schoten tussen Leo's benen door; hij begon te kronkelen, waardoor Ansje zijn lid nog krachtiger vastgreep. Geboeid keek ze naar de onder haar hand sidderende spieren. 'Hij blijft maar zwellen,' kreunde ze en ze genoot van de opwinding die zij veroorzaakte.
'Wat een kop,' riep ze. 'Hij wordt steeds roder en roder.' Ongemerkt

was ze het lid gaan masseren. Leo voelde al gauw de eerste druppel geil opwellen; het genot vulde zijn hele lichaam. In ekstase sloot hij zijn ogen. Ineens voelde hij een ongekende genotstrilling door zijn billen gaan. Hij keek op en zag dat Ansje die zijn geilheid wilde proeven, haar lippen om de grote knobbel gesloten had. Zo geil had Leo zich nog nooit gevoeld.
Zijn penis begon onstuimig te schokken en het kostte Ansje moeite de wilde stier de baas te blijven. Ze liet niet los; het spelen met de penis wond haar te veel op. Leo, die alles machteloos had ondergaan, wist na verloop van tijd zijn vingers bij haar al natte sneetje te brengen. Het geile holletje was volkomen gereed om zelfs de grootste penis te ontvangen. Hij betastte haar kittelaar en merkte dat Ansjes greep daardoor verslapte. Dat was wel nodig, want ze had zijn zaad intussen bijna te voorschijn gehaald.
'Wat doe je met me? ' gilde Ansje, toen Leo zijn vingers voer het randje van haar kut liet dansen. Ze werd er duizelig van en liet zijn penis los. Op dat moment spreidde Leo haar benen, waardoor alle heerlijkheden nog beter zichtbaar werden. Hij bracht zijn eikel bij haar natte opening en aaide met de kop over de gezwollen schaamlipjes.
Ineens wipte Ansje haar kontje omhoog, waardoor zijn eikel naar binnen drong. Al had Leo gewild, dan nog zou hij zijn penis onmogelijk hebben kunnen terugtrekken. Het vrouwtje huiverde en hijgde. Zonder moeite gleed zijn lid in haar zalige centrum.
'Dit is pas neuken,' mompelde Ansje en wellustig volgde ze zijn ritme, dat naar en onstuimig orgasme leidde. Ze begon steeds vuriger met haar lichaam te kronkelen; haar hoogtepunt was nabij. Leo, die steeds meer moeite kreeg met het tegenhouden van zijn zaad, was blij toen zijn schatje riep: 'Ik kom klaar! ' Toen liet hij alle remmen los en begon te spuiten.
Na elke stoot wachtte Leo enkele sekonden om nog meer te genieten van die hoogste heerlijkheden. Hij voelde Ansje onder zich wegsmelten en sidderend haar hoogtepunt bereiken. De enorme hoeveelheid geil was voldoende om haar gloeiende lichaam te bevredigen. Moe gleed hij tenslotte van haar af. Beiden hadden veel tijd nodig om weer een beetje op adem te komen. 'Hoe zou het met het bruidspaar zijn? ' vroeg Ansje, nadat de laatste tintelingen weggetrokken waren.
'Net als met ons,' mompelde Leo, 'moe, maar voldaan.'

Neuken zonder te betalen!

Dan Progmann was een eenvoudige arbeider die zijn kost verdiende met het ophalen van huisvuil. Na de grote staking van de vuilophalers in het jaar 1995 was hij één van de eerste mannen geweest die dienst hadden genomen bij de gemeente.
Alle oude werknemers waren ontslagen, omdat het hun schuld was dat er een pestepidemie uitbrak. Dan en de anderen, tienduizend werklieden in totaal, hadden een bonus ontvangen van vijftigduizend dollar. Verschrikkelijke dingen hadden zij moeten meemaken en velen waren gestorven aan infektieziekten. Het werk was een

beproeving, maar toen vuilbergen en lijken waren geruimd, waren de overlevenden trots. Dan ontving een oorkonde en een medaille, naast de som geld, een kapitaal voor een arbeider. Voorheen waren vuilophalers niet in tel, nu echter werd hij door de meeste mensen op straat gegroet. In veel opzichten was Dan dus een beroemd man en hij voelde zich tamelijk gelukkig. Eén ding ontbrak echter nog aan zijn geluk: een vrouw. Tijdens de selekties in 1991 was hij weer niet als voldoende uit de bus gekomen en was onmiddellijk in beklag gegaan bij de Raad van Gezinsplanning. Er zou wel een fout in het komputerprogramma hebben gezeten, zo meende Dan. Maar de leden van de raad, zeer wijze oude mannen met een titel, lachten hem uit en stuurden hem naar huis. Pas in 1997 kon hij weer een poging doen om door de selektie te komen.
Nu hij echter in het bezit was van een aardig kapitaaltje waren er wel andere wegen om aan een vrouw te komen. Op de planeet Poros I waren mooie, wilde meiden, maar die werden naar de aarde gesmokkeld door gewetenloze slavenhalers en toen Dan eindelijk via de onderwereld in kontakt was gebracht met de smokkelaars, hoorde hij dat een vrouw meer kostte dan hij kon opbrengen. De smokkel in wilde meiden was zeer gevaarlijk. Werd een slavenhaler gepakt, dan kon hij op een gevangenisstraf van tien jaar rekenen, waarna hij verbannen werd naar een planeet van de derde orde, waar het leven allesbehalve een pretje was. Dan zag af van een wilde meid en zocht naarstig naar een andere oplossing.

De taveerne was overvol. Het stonk er naar landlopers en hoeren, verschaald bier en slechte wijn. Een heterogeen gezelschap bevolkte de kroeg en de lelijke, schelstemmige hoeren van Kratas, rood van haar en zonder borsten, hadden het druk.
Aardse vrouwen mochten niet meer voor hoer spelen en nu haalde men meiden van Kratas, een planeet waar iedereen met iedereen kopuleerde. Kinderen van aardse mannen konden zij niet krijgen, er werd dus onbekommerd genaaid door iedere man die zin had in een platte, niet erg frisse meid. Dan had geen zin in de vrouwen van Kratas.
In een afgeschutte ruimte bevonden zich de trekautomaten, bron van vermaak voor de opgroeiende jongens. Dan maakte er ook gebruik van. Niet omdat hij het zo lekker vond, maar doodeenvoudig omdat hij zijn lusten moest bevredigen.
Ook deze dag was hij in de herberg aanwezig en schaakte met zijn vriend Brunt, een magere bruggenbouwer die ook op zoek was naar een vrouw. Na twee remises veegde Dan de stukken opzij.
"Berg jij de rommel op?" vroeg hij.
"Best," zei Brunt. "Wat ga je doen?"
"Naar de automaten en dan naar huis," antwoordde Dan somber. "Morgen na het werk zie je me wel weer op deze plaats. Wat moeten we anders doen?"
De ander haalde zijn schouders op en deed de schaakstukken in een doos. Dan groette en liep naar de ruimte waar de trekkers stonden opgesteld. Hij liet enkele dollars in de startgleuf rollen en wachtte tot hij de de zoemtoon hoorde. De trekmachine was een vierkante kast met een ingebouwde stoel. Op ooghoogte stak een soort kijker door de wand naar buiten. De zoemtoon klonk en Dan nam plaats op de stoel. Een luik braakte een stang met een mof uit. In de mof zat een nauwe opening waar Dan zijn penis in stak. Op een paneeltje onder de kijker ging een groen lampje branden. Enkele sekonden maar, toen hoorde hij het geluid van een machine en hij bracht zijn ogen voor de kijker. Trillingen schoten door de mof die strak rond zijn penis sloot en

een heerlijk gevoel trok door zijn geslachtsorganen. Een massagetoestel dat eigenlijk bestemd was voor kwajongens van de middelbare school. Het was behelpen, maar door de kijker kreeg Dan een zeer suggestieve pornofilm te zien. Hij had drie dollar betaald en een film over massaseks gekozen. De kleuren waren natuurlijk en scherp, de modellen knap en zeer wulps gebouwd. Mannen en vrouwen voerden de onmogelijkste kunsten uit op en buiten een bed. Hij genoot van de vele scherpe close-ups en voelde hoe zijn pik begon te krampen; hij kwam lekker klaar en kreunde gegeneerd, zoals altijd. De mof verdween en hij droogde zijn pik af aan een doekje dat de machine hem leverde. Het was weer gebeurd.
Buiten stond een fatterige kerel te wachten. Gleufhoed, snor en sigaar. Hij rook naar whisky en parfum en maakte een onbetrouwbare indruk. Dan hield de deur voor hem open, maar de kerel schudde zijn hoofd en maakte een minachtend gebaar.
"Die dingen heb ik niet nodig," zei hij met een vreemd aksent.
"Nee, als je met meiden van Kratas genoegen neemt," gaf Dan nors terug en wilde doorlopen.
"Hé, maat, wacht eens effe!" riep de man.
"Ja?" Dan kwam terug en keek hem vragend aan.
"Wil je wat beters dan die trekkers?" fluisterde de kerel.
"Is dat er dan op deze wereld?" vroeg Dan lakoniek en wilde alweer weglopen.
Maar daar nam de kerel geen genoegen mee. Hij liep Dan achterna en trok hem aan een arm mee een hoekje in. Hij grijnsde geheimzinnig en fluisterde:
"Een echte vrouw voor honderd dollar, wat zeg je daarvan?"
"Geweldig, maar je zult wel liegen of me in een val willen lokken."
Honderd dollar voor een echte vrouw. Een knappe jonge meid met grote borsten en een echte kut in haar broek. Dat is nog eens wat anders dan zo'n platte griet van Kratas. Maar waar haalde deze kerel vrouwen vandaan? Hoeren waren er niet meer, de schonen van Kratas niet meegerekend.
"Ben je een bordeelhouder?" vroeg Dan.
"Nee, allerminst. Heb je belangstelling voor een mooie vrouw? Je kunt er ook twee of drie krijgen. In alle kleuren."
"Heb je geen foto's?" vroeg Dan argwanend.
"Dat zou veel te gevaarlijk zijn. Als de politie me met foto's van deze vrouwen ziet, is het met mij gedaan."
"Waar komen de vrouwen vandaan?"
"Hi, hi, hi," lachte de man sluw en keek om zich heen. "Wel eens van de illegale vrouwenhandel gehoord?"
"Er schijnt een groep schurken te zijn die vrouwen van Poros I haalt, maar die zijn niet te betalen. Bovendien worden ze niet als hoeren gebruikt. Ik kon er één kopen voor een prijs waar zelfs een multimiljonair nog van zou schrikken."
"Deze meisjes komen niet van Poros I," zei de man bezwerend. "Waarom zou ik liegen of eromheen draaien? Honderd dollar en je krijgt een frisse jonge meid die je zal verwennen zoals je nog nooit verwend werd. Vergeet die trekautomaten maar."
"Ik heb net een prachtige film gezien," zei Dan.
"Zelf zo'n film beleven, dat is andere koek," zei de man. "Duizend dollar en je krijgt tien vrouwen tot je beschikking."
"Wat verdien jij aan dat zaakje?"
"Tien procent, meer niet. Ik ben slechts bemiddelaar. Je moet nog wel tien dollar ekstra betalen voor vervoer."

"Waarheen?"
"Naar de stad der lusten. Wij noemen het de stad der duizend lusten," zei de man handenwrijvend en keek weer nerveus naar alle kanten. "Onze vrouwtjes komen van ver, maar ze zijn mooier en heter dan een vrouw op aarde ooit is geweest, dat garandeer ik je. Duizenden vóór jou hebben de rit gemaakt en ze keren regelmatig terug."
"Of helemaal niet."
"Voor het geld hoeven zij het niet te laten. Geef me tien dollar, dan regel ik het vervoer. Je zult er geen spijt van hebben, vriend."
"Je hebt me als klant," zei Dan.
"Daar ben ik blij om, want je bent een beroemd man, dat zie ik aan je insigne. Redder der mensheid. We hebben graag beroemdheden onder onze kliënten."
Dan overhandigde hem tien dollar en de man haalde een instrument uit één van zijn zakken, drukte een knopje in en wachtte tot hij een pieptoon hoorde. "De heli komt zo," zei de man met een vette lach.
Vijf minuten later zweefden zij hoog boven het land, met een voor Dan onbekende bestemming. Hij verwachtte veel van zijn bezoek aan de mysterieuze stad. Als de man gelijk had, moesten de vrouwen daar in schoonheid niet te overtreffen zijn.

"We zijn er, uitstappen," zei de man giechelend. Hij gaf zelf het voorbeeld en Dan sprong uit de heli, die onmiddellijk weer opsteeg en in de verte verdween. Er was kermis in de stad der duizend lusten. Vanaf het landingsplatform, hoog boven het gewoel van de massa, hadden zij een prachtig uitzicht op het immense feestterrein. Zijn louche metgezel keek er onverschillig naar en zei: "Je komt maar hierheen als je genoeg van de vrouwen hebt. Ik ga nu mijn eigen weg, hopelijk zul je je vermaken in deze poel der zonde."
"Waar zijn die vrouwen?" vroeg Dan.
"Overal om je heen, zoek maar uit," zei de man en maakte een breed gebaar naar de feestende mensen op het plein. Daarna daalde hij de platformtrap af en verdween in het gewoel. Dan begaf zich tussen de mensen en ontdekte dat de vrouwen nog mooier en begeerlijker waren dan hij had verwacht. Maar hij wist niet hoe hij ze moest benaderen, het leken zulke dames. Alle rassen waren vertegenwoordigd: negerinnen met trotse gezichten en hoge boezem, kleine Chinese vrouwtjes met vriendelijke glimlachjes, Spaanse typen met een hooghartige trek op het gelaat, grote blonde vrouwen en zwartharige en felle rode typen die zich katachtig bewogen en er gevaarlijk uitzagen. Ze droegen wufte kleren. De rokken waren zeer kort en bij menige vrouw kon je zelfs zien wat de kleur van hun broekje was. Een enkel, zeer jong meisje liep met een ontblote borst en een lapje dat net de schaamstreek en bilnaad bedekte. Dan werd er verlegen van en durfde haast niet meer te kijken. Was hij er dan toch ingelopen? Die kerel had hem ook niets verteld over de gang van zaken. Een forse negerin botste tegen hem op. Hij deed een stap opzij en mompelde: "Pardon."
De vrouw nam hem onderzoekend op. "Jij bent een vreemde hier."
Hij zag dat ze krachtige dijen had en een fiere, ver vooruitstekende boezem. Ze had een knap, koffiebruin gezicht met volle dikke lippen en ogen die zwart en vurig waren. Het was echter niet zijn smaak, hij had een voorkeur voor blond.
De vrouw sloeg een arm om zijn schouders en troonde hem mee. "Zal ik je maar onder mijn hoede nemen, vreemdeling?"
"Goed," zei hij. "Ik weet niet hoe het er hier aan toegaat. Kunnen we ergens wat

drinken?"
"Ja, bij mij thuis. Ik zal je meenemen en verwennen."
"Dat was eigenlijk de bedoeling niet," protesteerde Dan benauwd. Hij wilde haar natuurlijk niet beledigen, maar toch. . .
"Hou je niet van zwarte vrouwtjes?" vroeg de negerin lachend.
"Ik heb niets tegen zwart, maar ik val nu eenmaal op blond," zei hij.
"Daar kunnen we wel iets aan doen. Als we thuis zijn bel ik mijn vriendin op, dan kom je ongetwijfeld aan je trekken. Weet je wat het is? Ik heb je aangesproken en ben nu verplicht je mee te nemen, anders loop ik groot gevaar. Ik heb geen zin de wet te overtreden. Mijn naam is Virginia Rodan en mijn vriendin, je zult haar straks ontmoeten, heet Ditta Kronstadt. Haar voorouders zijn afkomstig uit Zweden."
"O, ik wil haar graag ontmoeten," zei Dan beleefd en keek van opzij naar de geweldige, deinende boezem van zijn nieuwe vriendin. Het was een geweldig stuk, deze Virginia, en zij zou hem zeker aan zijn trekken laten komen, daarvan was hij heilig overtuigd.

Virginia bewoonde een huisje aan de rand van de stad en toen Dan uit één van de kleine vensters naar buiten keek, zag hij een troosteloos woestijnlandschap met hier en daar een torenhoge kaktus. Waar was hij beland? Hij kende de omgeving niet en dat benauwde hem. Deze hele stad had iets geheimzinnigs. Er was altijd kermis, zei de negerin. Geen der vrouwen, en er waren er duizenden, was getrouwd of had een vaste vriend. Op andere vragen van hem antwoordde zij niet of maakte zich er van af met een flauw grapje. De hele entourage deugde niet. Het was een enorm klandestien bordeel en de vrouwen werden waarschijnlijk door een verschrikkelijke macht geregeerd.
Virginia gaf hem een lekker zoet drankje zonder alkohol. Bier of whisky waren hier taboe, legde zij uit. Het was Dan om het even. De vrouw ging een ander vertrek binnen en kwam tien sekonden later weer terug. Nu droeg zij een schaamlapje met franjes en een beha die doorschijnend was en twee enorme tieten zichtbaar waren. Toen zij door de kamer liep zag Dan de achterkant van het lapje; het was eveneens doorzichtig, zodat hij de bilspleet kon zien. Ze had lange benen en zilveren laarsjes met zeer hoge hakken aksentueerden dat nog eens op nadrukkelijke wijze. Het was een begeerlijk vrouwtje en ze was zich ook terdege bewust van haar aantrekkelijkheid, want haar billen en heupen wiegden uitdagend en haar grote borsten sprongen levenslustig op en neer in de dunne beha.
Dan was klaar met zijn eerste glas limonade, toen de vriendin van Virginia de kamer binnen kwam dwarrelen. Een wolk van prikkelend parfum kondigde de komst aan van de grootste seksbom die Dan ooit had gezien. Ze had blond, bijna wit haar, dat los over haar schouders tot aan haar achteruitstekende ronde bolle achterwerk reikte. Ze droeg een blauw jurkje waar haar billen en heupen bijna uitbarstten, een helderwit en doorzichtig broekje en verder niet veel meer dan hooggehakte goudkleurige schoenen en een streepje stof ter ondersteuning van de peervormige borsten! Dan ging staan en staarde haar schaapachtig aan, terwijl hij geen woord meer kon uitbrengen. De jonge vrouw plooide haar brede rode mond tot een gulle en hartelijke lach, streek met haar rode tongpunt langs haar kleine witte tandjes en zei met een diepe stem die toch erg vrouwelijk was: "Ik ben Ditta Kronstadt. Ik vind het heel prettig je te ontmoeten en wil graag met je naar bed."
"Aangenaam, eh. . . ik ben Dan," zei Dan schutterig en waagde een blik aan de

prangende boezem.
Virginia kwam er ook bij staan en samen keken de twee vrouwen naar Dan die er verlegen van werd.
"Zullen we gaan zitten?" vroeg Virginia schalks.
"Of liggen," zei Ditta. "Jij mag het zeggen, Dan."

Virginia greep echter zijn hand en trok hem mee naar een pompeuze bank die tegen één van de muren stond. Ze ploften neer en Ditta kwam er met schommelende lichaamsdelen bij zitten. Dan grinnikte toen hij de vier prachtige vrouwenbenen zag. De negerin trok hem tegen zich aan en bood hem haar lippen. Gretig zoende hij haar en proefde van haar lekkere speeksel dat zij in zijn mond liet lopen. Hij liet een hand over haar lichaam glijden en betastte de grote stevige ballen in de beha en hetgeen er bovenuit puilde! Het was meer dan hij in twee handen kon houden en toen hij het lapje had verwijderd, wist hij zich helemaal geen raad met de enorme dingen. Een hand gleed over zijn kruis en even later haalde Ditta kirrend zijn pik uit de broek. Hij was al flink groot en dik, maar toen het blonde meisje er aan begon te sjorren, schoot hij omhoog en werd een harde staaf tussen haar glijdende vingers. Hij had nu niet veel meer in te brengen, de dames ontkleedden hem met vaardige handen en drukten hem achterover op de bank, waarna Virginia haar tekstiel uittrok en haar zwaar behaarde kruis op zijn neus drukte. Die drong zonder moeite in de natte gleuf tussen haar schaamlippen en toen Dan haar kutluchtje rook kreeg hij een spontaan orgasme. Een vloedgolf spoot over de hand van de blonde Ditta, die een kreet van teleurstelling slaakte en de spuitende pik in haar mond nam en er aan begon te zuigen. Dan boorde zijn neus hijgend heel diep in de spleet van Virginia die het uitkraaide en een golf sap afscheidde die in zijn mond liep.
"Hij is al klaar," zei Ditta. "Ga eens van hem af, je hebt er nu toch niets meer aan."
"Hij kan me toch met zijn tong en vingers klaarmaken," zei Virginia.
Toch verliet zij haar zitplaats en Dan veegde zijn gezicht af aan het rokje van Ditta.
"Ik weet een leuk spelletje," zei het blonde meisje. "Zijn lul doet voorlopig niets meer. Hij mag proberen ons klaar te maken met zijn tong. Wie van ons het eerste orgasme krijgt, heeft gewonnen."
"En wat is de prijs?" vroeg Virginia.
"Een stijve leuter en een liter sperma," lachte het blondje en drukte haar geweldige borsten tegen Dan aan. Hij speelde er lang en genietend mee, stak een hand tussen de dijen van het meisje en vingerde haar plagend, waarbij hij vooral de harde kittelaar tot het uiterste prikkelde. Het meisje keek hem met geile ogen aan en spreidde haar benen zo wijd mogelijk.
"Oh," kreunde ze. "Oh, wat doe je dat lekker, steek je hele hand maar in mijn kut, of je hoofd. Vinger me klaar, lik me van onder tot boven af."
"Dat is niet eerlijk," zei Virginia verontwaardigd en trok aan de groeiende pik van Dan, die energiek doorging met vingeren in de natte kut van de blonde meid die bloedgeil werd. Het vrolijke tweetal wist wel van wanten. Terwijl ze dicht tegen elkaar aan lagen, tiet tegen tiet, de benen ver vaneen, kusten ze elkaar op een manier die een man buiten zinnen moest doen geraken. Hun tongen likten, slikten en duwden overal waar ze een plekje vonden dat daarvoor in aanmerking kwam. En de benen bleven gespreid, wat Dan ook deed of probeerde. Virginia en Ditta waren vastbesloten een orgasme te krijgen zonder te neuken. Ze maakten elkaar geweldig geil en toen Dan tenslotte vroeg of ze een klitoraal of een vaginaal orgasme beliefden, zei het negerinnetje hijgend: "Wat kan mij dat schelen, als je het maar lekker doet."

Hij ging eerst tussen de dijen van Ditta (haar vond hij toch de lekkerste meid van de twee), en stak zijn tong zo diep mogelijk in haar schede. Na haar een tijdje te hebben gelikt en gezogen, stak hij twee vingers diep in de kut en ramde ze hard in en uit, haalde ze terug uit de natte spleet en wierp zich tussen de koffiebruine benen van Virginia, waar hij alles nog eens dunnetjes over deed. De kut van de negerin was nog natter dan die van het blonde meisje en haar dijen waren krachtiger en mooier van vorm, terwijl ook de billen groter en ronder waren. Maar ja, de huidskleur, alhoewel niet lelijk, vormde een belangrijk minpunt voor Dan. Lekker vond hij het wel, zeker bij de aanblik van de kolossale tieten met de dikke stijve tepels. Het gehijg en gekreun, de kreetjes van verrukking als hij ekstra diep in de kut boorde of de kittelaar wreef, deden de rest. Zijn snikkel was groot en heel hard, hij zou zonder meer in staat zijn de twee hete dames te gerieven. En daar voelde hij ook veel voor. Likken en vingeren was echter een belevenis van de eerste orde, zodat hij niet aan neuken toe kwam. De meisjes vroegen er ook niet om en werden wilder en wilder. Ze zoenden elkaar dat het klapte, streelden elkaars borsten en zogen op de tepels. Het werd al schemerig in de kamer toen Dan buikpijn kreeg en een vreemd gevoel in zijn teelballen. Hij moest zijn zaad zien kwijt te raken. De meisjes kregen het ene orgasme na het andere, ze waren niet te bevredigen en vonden steeds weer een nieuw geil trukje uit. Dan werd er beroerd van. Hij trok aan één van de donkere schaamlippen van Virginia en toen dat niets uithaalde, beet hij in de gezwollen kittelaar van het kreunende meisje.
"Zeg, wat is er met jou aan de hand?" vroeg ze en keek naar zijn kloppende pik.
"Ik kan niet meer, mijn ballen staan op barsten," zei hij. "Het zaad moet eruit, zuig me dus leeg of laat me jullie neuken, daar ben ik toch voor gekomen."
"Weet je, hij heeft gelijk, Virg," zei Ditta en stak vier vingers in de kut van haar vriendin, die een pijnlijk gezicht trok. "Tjeempie, wat een grote kut heb jij!"
"Ja, er kan een behoorlijke pik naar binnen," lachte Virginia en trok de hand tussen haar benen vandaan. "Zullen we hem eens laten neuken, Ditta?"
"Goed, neem jij hem eerst?"
Virginia gaf Dan een duw en hij viel achterover, waarna het meisje op zijn buik ging zitten en haar schaamlippen over zijn eikel schoof. Met een verrukt gekerm perste zij haar schede naar beneden langs de sterke paal van de man. Dan vond het best. Wat maakte het uit of de meiden hem neukten of hij de meiden? Als hij zijn doel maar bereikte. Dat zou geen moeilijkheden opleveren, omdat de negerin met gespreide benen op hem zat kon hij met zijn handen enig voel- en streelwerk verrichten aan haar billen, dijen en borsten. Zelfs kon hij voelen hoe zijn lul in en uit de natte spleet tussen de schaamlippen schoof. Voor een gewoon mannetje was dat een geweldige ervaring en Dan genoot intens. Hij woog de borsten op zijn handen, liet ze trillen als gelatinepuddingen, rolde de keiharde tepels tussen zijn vingers heen en weer, trok eraan, liet ze terugveren, tegen het lichaam klapperen, masseerde ze tot ze rood werden en begon weer opnieuw. Dat was nog eens leuk en lekker speelgoed!
"Wil je in mijn reet?" vroeg Virginia. "Dan ga ik op Ditta liggen, kunnen we lekker geilen."
Zo gebeurde het. Ditta ging op haar rug liggen, benen wijd, Virginia kwam over haar heen, op handen en knieën, en begon de hete kutspleet van haar vriendin op te geilen dat de spetters in het rond vlogen. Dan nam op zijn knieën plaats achter Virginia en stootte zijn lul in haar anus, die diep tussen de enorme bilvlakken lag. Toen was het gauw gebeurd. Enkele slagen en hij spoot kreunend zijn goedje in de darmen van de

negerin die het juichend ontving en een hevig orgasme kreeg. Dan porde twee vingers in haar kut en voelde hoe het fijne ding begon te schokken en te krampen, terwijl een golf heet sap over zijn hand liep. Daarna was Ditta aan de beurt en die kreeg eerlijk haar deel van de soep, al moest zij er wel wat langer op wachten!

Op het plein was het nog steeds druk. Dan knipperde met de ogen vanwege het felle zonlicht en mengde zich onder het volk. Knappe meisjes en vrouwen bekeken hem takserend en hij was doodsbenauwd dat zij hem zouden aanspreken. Met veel moeite wist hij de hete meiden te ontwijken en net toen een lange blondine vastberaden naar hem toe kwam, zag hij een bekende figuur naar het platform lopen. De sinistere man die hem hier had gebracht. Hij had een hekel aan de kerel, maar nu, onder deze omstandigheden, begroette hij hem met grote vreugde en opluchting, want het meisje wilde vast niet alleen zijn hand vasthouden of naar hem knipogen. Hij had zijn portie wel te pakken en was doodop. Het had hem geen moeite gekost afscheid te nemen van Virginia en Ditta, die hem allebei entoesiast vaarwel hadden gekust. Hij had plechtig moeten beloven hen weer eens op te zoeken. Waarom ook niet? Zulke heerlijke hete meiden liep je niet elke dag tegen het lijf. De kerel lachte smerig tegen hem en vroeg: "Is het goed gegaan?"
"Geweldig," zei Dan effen.
"Dus ik had geen woord te veel gezegd?"
"Eerder te weinig. Kan ik nu betalen?"
"Hi, hi, je hoeft niet te betalen."
Dan keek hem bevreemd aan. "Waarom niet?"
Een duivelse lach trok over het lelijke gezicht van de kerel. "Dat zal ik je laten zien! Kom maar mee."
Hij trok Dan mee naar het huis en ging hem voor. Binnen was het donker. Nadat de man licht had gemaakt, zag Dan de twee vrouwen. Ze lagen op de bank met starre ogen voor zich uit te staren. Spiernaakt, maar dood.
"Ze zijn dood," fluisterde Dan.
"Niet dood. Kijk, kijk dan."
De man liep naar de bank, deed iets onder de linkerarm van Ditta en een huivering trok door het levenloze lichaam. Hij deed hetzelfde bij de negerin en toen kwamen de twee vrouwen langzaam overeind.
"Dan!" riep Virginia uit. "Ben je nu al terug, schat?"
De man tastte snel en met een schrille lach onder haar arm en gaf een klap tegen één van de mooie borsten. Virginia ging weer zitten en nam de houding van een dode aan.
"Zeg het maar, Ditta," siste de man.
"Wij zijn robots," zei Ditta toonloos.
"Hiiiiaaach!" krijste de kerel en tilde haar arm op. Toen zaten er weer twee poppen op de bank. "Daarom hoef je niet te betalen," zei de vent. "Robots, maar zeer natuurgetrouw. Niet van echt te onderscheiden. Honderden, duizenden hebben we gemaakt, de een nog mooier dan de ander. Dit was een proef, jongen. In de toekomst zullen alle geile mannen hier een meisje zoeken voor een uurtje of wat genot. Niemand zal weten dat hij met een robot ligt te vrijen! Jij hebt het bewijs geleverd, jij was de eerste klant, daarom is het gratis."
Sprakeloos volgde Dan hem naar buiten. Even later zat hij in de heli. Hij moest het maar zo gauw mogelijk vergeten.

REIS DOOR DE RUIMTE

Hendrik Drogelaar, drs. en ingenieur was een lange, slanke man van tweëndertig jaar. Zijn gezicht vertoonde enigszins Slaviese trekken, erfenis van zijn Hongaarse moeder. Zijn langgolvend zwarte haar aksentueerde zijn bleke gelaat. Een gezicht als een held uit een middeleeuws verhaal. Vrouwen keken vaak met bewondering naar zijn knappe trekken en atletiese gestalte. Maar aan Hendrik waren die bewonderende blikken niet besteed. Zijn ervaring met vrouwen bestond uit een keer doktertje spelen met een vijfjarig buurmeisje en een kalverliefde op de lagere school. Op seksueel gebied hoefde je van Hendrik geen hoogstandjes te verwachten. Hij had geen belangstelling voor vrouwelijk schoon; al zijn aandacht en energie gingen op in zijn werk: de elektronika. Wat hij op dat gebied niet wist, was gewoon nog niet uitgevonden.
Natuurlijk ontging zijn eenzelvige levenswijze zijn kollega's en medewerkers in het Rijks Technologies Laboratorium niet. Ze hadden zijn naam voor onderling gebruik dan ook verbasterd tot Hendrik Droogzak.
Het deerde Hendrik niet, al was hij er van op de hoogte. Voor hem telde alleen zijn werk en daar was niets op aan te merken.
Nu was hij bezig met de laatste voorbereidselen voor het grootste avontuur van de mensheid: Een reis per superruimteschip door het Heelal. Een tocht, die een jaar zou duren en tijdens welke zou worden gespeurd naar leven op andere plaatsen in dat immense heelal. Het apparaat, dat diende om op afstand leven op te sporen was door Hendrik Drogelaar ontwikkeld en onder zijn toezicht werd er nu de laatste hand aan gelegd.
Uit een groot aantal vrijwilligers was hij als één van de bemanningsleden uitverkoren. De besturing van het ruimteschip zou met een komputer worden geregeld. Hij en zijn enige mede-passagier zouden de handen vrij hebben voor hun onderzoek.
De reisgenoot van de ingenieur was Dr. Wilhelmina Tervloet, in veel opzichten de vrouwelijke tegenhanger van Hendrik. Ze was een dertigjarige biologe. Een gezicht als een Venus, omkranst door kort blond haar. Een figuur, waar Marilyn Monroe van wakker had gelegen als ze het geweten had. Een paar borsten, te groot voor een enkele mannenhand, brede heupen, geschapen om een man te ontvangen, stevige dijen. Een lichaam, dat Rubens uit zijn graf kon doen verrijzen om het zonder dralen op het linnen te vereeuwigen.
Vreemd was dat Wilhelmina met dat figuur, dat haar mannelijke kollega's slapeloze nachten bezorgde, nog nooit een man van haar bekoorlijkheden had laten snoepen.
Eens, heel lang geleden was er een jongeman geweest, die haar had mogen kussen, maar ook niet meer dan dat. Na een paar maanden was de jongeman naar Amerika vertrokken en Wilhelmina had nooit meer iets van hem gehoord, laat staan gezien. Vanaf die tijd had ze zich vol energie op de studie en later op biologies onderzoek geworpen. Als biologe telde ze mee in de wereld, maar ze was met al haar kennis en dertig jaar nog steeds maagd. . .

Een jaar lang zouden ze in elkaars gezelschap doorbrengen in de ietwat krappe behuizing van hun vliegende laboratorium. Maar misschien hadden de psychologen daarom juist hen uitgezocht, als twee fervente vrijgezellen. Nu bestond er tenminste weinig kans, dat er twee mensen zouden vertrekken, en drie terugkomen...

Ze waren in hun parkeerbaan om de aarde gekomen. Twee maal zouden ze een rondje om de vertrouwde planeet draaien voor de raketmotoren opnieuw vijf minuten lang zouden werken. In die tijd zouden ze aan de aantrekkingskracht ontsnappen en vele duizenden kilometers van de thuisplaneet verwijderd raken.
Daar ging het rode licht branden. De sirene gaf tegelijk het sein, dat ze zich in hun stoelen moesten gespen, om zich te beschermen tegen de snelheidsvergroting.
Er schoot een trilling door de raket, de raketmotor ontbrandde. De enorme kracht drukte hen vast op de horizontale stoelen.
Hendrik keek naar zijn metgezel. Haar knappe gezicht was enigszins verwrongen. De dunne stof van het nieuwste model ruimtepak sloot als een tweede huid om haar lichaam. De enorme tieten onder de elasties gespannen stof zouden iedere normale man tot uitzinnige hartstocht gebracht hebben. Hendrik glimlachte haar slechts bemoedigend toe.
Die nieuwe ruimtepakken waren wel iets anders dan de lompe pakken, die Hendrik zich nog wel van de eerste maanlanding herinnerde - ze waren gemaakt van een flinterdunne, elastiese stof, die alle kontouren en golvingen van het lichaam volgden. Het grondpersoneel, dat hen naar de raket had gebracht, had gegnuifd toen ze Dr. Tervloet zagen in haar nauwsluitende pak: Naakt had ze niet sensueler kunnen zijn.
Na vijf minuten ging er een groen lampje branden. De sirene ging drie maal: het teken dat ze de riemen konden losmaken. Ze waren buiten de aantrekkingskracht van de aarde en zouden van de snelheid niets meer merken.
Hendrik liep naar het instrumentenbord, dadelijk zou een nieuwe aandrijving zijn werk verrichten: de fotonenstraal, die hen de snelheid van het licht zou geven: 300.000 kilometer per sekonde.
Fotonen waren lichtdeeltjes en het gebruik hiervan ging met zo'n enorme lichtontwikkeling gepaard, dat dit op aanzienlijke afstand van de aarde moest gebeuren.
Tegen de avondlijke sterrenhemel op aarde zou het eerstvolgende deel van hun tocht zich even goed aftekenen als een heldere komeet. Niet lang overigens, want de afstand zou spoedig te groot zijn.
Het voorste deel van hun verblijf bestond geheel uit pleksiglas, zodat ze uitzicht naar alle kanten hadden. Dat was wel nodig, want dadelijk zou het ruimteschip om zijn eigen as draaien om een soort zwaartekracht te kreëren.
Hendrik keek over zijn schouder door een van de achterste uitkijkkoepels en zag dat het raketgedeelte was afgeworpen.

Wilhelmina rekte zich uit, de borsten bolden gevaarlijk naar voren en dreigden de stof te scheuren. De forse dijen trilden in hun zachte omhulling, toen ze op hem af kwam lopen.

In de achterkoepel verscheen nu een enorm licht, de fotonenstraal kwam in werking. Tegelijkertijd draaide het schip om zijn as, al merkten ze daar niets van. De middelpunt vliedende kracht, die nu ontstond, werkte voor hen als een zwaartekracht. Als een vlieg konden ze tegen de wand oplopen en zelfs tegen wat zij het plafond noemden. Er was geen boven en onder, geen links en geen rechts meer. Voor hen telde alleen nog vooruit.

Wilhelmina kwam achter Hendrik staan, die gebogen over het instrumentenpaneel stond. Haar geweldige tieten priemden in zijn rug. Een normale man zou op slag een stijve lul hebben gekregen, maar Hendrik wist niet wat het was.

Zo kon hij ook niet weten wat hij miste. Een blik op de overduidelijke lekkernijen, die ze te bieden had, zou elke man ertoe gebracht hebben zich op haar te werpen, de strakke kunsthuid af te stropen en zijn lul tussen die weelderige dijen te stoppen.

Gespannen tuurden ze naar de meter, die de cijfers een tot en met tien aangaf. Tien wilde zeggen, dat ze de lichtsnelheid hadden bereikt. Daar vloog de naald langs de cijfers: zes, zeven, acht, negen. Nu bleef hij even hangen en stond toen trillend stil op tien. Met een snelheid van 300.000 kilometer per sekonde vlogen ze door het heelal, even snel als het licht, dus onzichtbaar voor het oog. "Zo, dat is gelukt," konstateerde Hendrik gelukkig.

"Gefeliciteerd," zei Wilhelmina droog en stak haar hand uit.

Hendrik drukte hem. Hij was warm en zacht. Toen liet hij die los en keek op zijn horloge. Het stond stil op tien uur: het moment dat ze de lichtsnelheid hadden bereikt. Zoals Einstein reeds had voorspeld, stond voor hen de tijd stil, letterlijk zelfs.

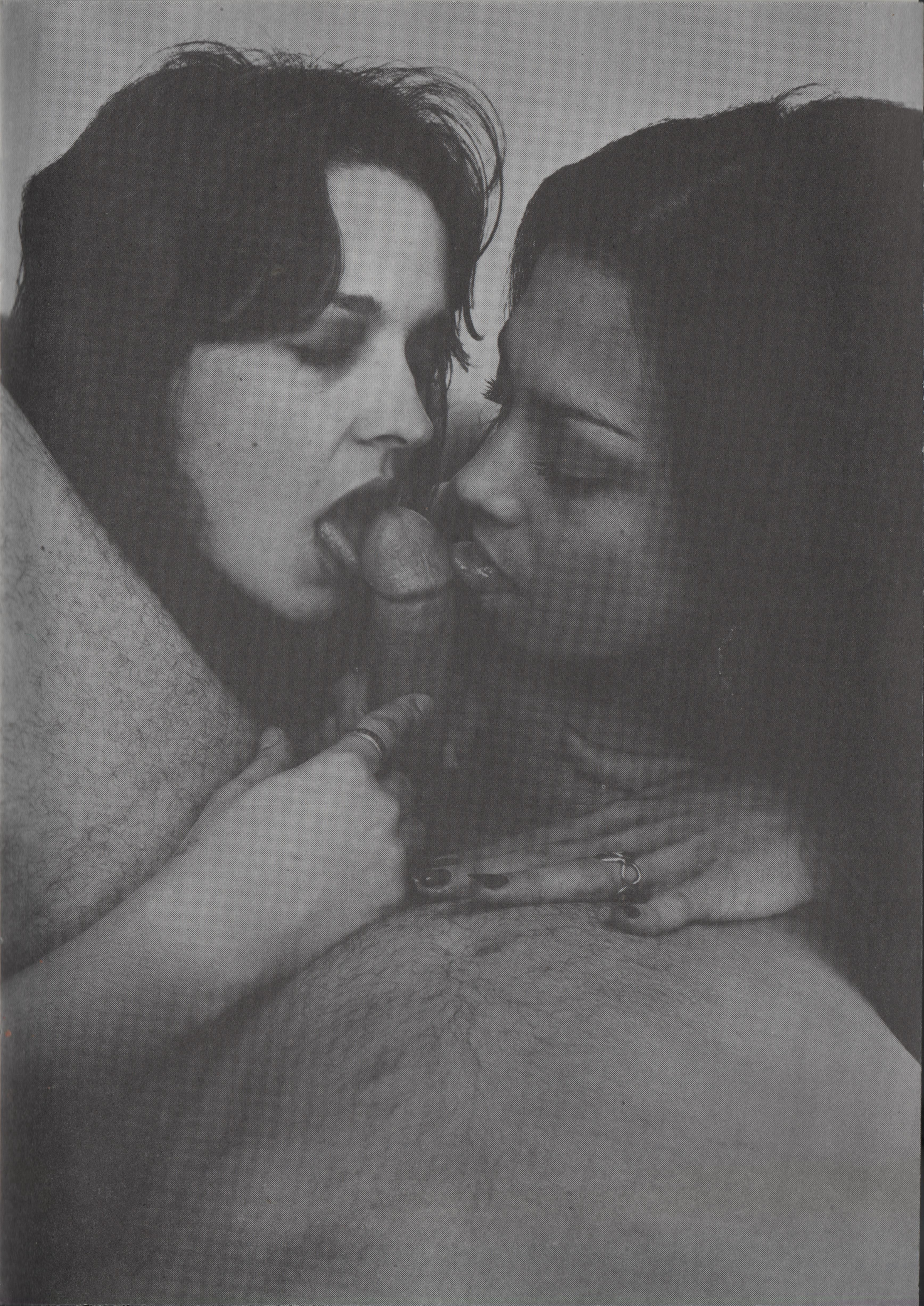
Slechts het elektronies brein op de komputer was in staat de tijd te noteren, en gaf dit via een digitale klok aan.

Nu was het volgens hun schema tijd om te rusten. Ze zochten ieder hun plaatsje op en probeerden in slaap te komen. De komputer zou over hen en het ruimteschip waken.

Geeuwend rekte Hendrik Drogelaar zich uit. Hij was net wakker geworden. Hoe lang hij geslapen had wist hij niet. Maar er was veel meer dat hij niet wist. Zijn eigen naam, ja die kende hij nog, maar waar was hij? Na lang nadenken herinnerde hij zich dat hij in een ruimteschip was, maar hoe kwam hij daar in vredesnaam terecht.

Hij had een vreemd gevoel in zijn hoofd. Hij voelde zich helemaal vreemd, net of hij zichzelf niet was. Wat was er eigenlijk gebeurd? Hij keek om zich heen.

Wie was die geile vrouw, met haar verrukkelijke borsten en die verleidelijke dijen? Die vrouw met dat gezicht van een blonde godin. Hendrik voelde iets vreemds in zijn kruis, iets ongekends. Toen hij zich zelf nader bekeek, ont-

dekte hij in zijn broek een grote bobbel, duidelijk zichtbaar onder de elastiese stof. Hij had een stijve pik gekregen door het kijken naar het opzwepende vrouwenlichaam vlak naast hem. Het lichaam, dat hij zou willen neuken.
Op het moment dat ze haar ogen opende en verbaasd om zich heen keek, wist hij haar naam weer: Wilhelmina Tervloet. Hij moest lachen, wat een stijve naam.
"Zeg, ik noem je Willy, hoor, dat vind ik een veel leukere naam voor je," merkte hij op.
De vrouw keek hem schaapachtig aan, ze was zich nog niet bewust van de situatie, waarin ze verkeerde.
"Dat is goed," zei ze toen met een stem, die klonk als een viool van Stravidarus. "En hoe mag ik jou dan wel noemen?"
"Wel, gewoon Henk, zoals ik heet," antwoordde Hendrik, die nog maar kort geleden door haar zeer formeel met 'ingenieur' was aangesproken. In zijn achterhoofd wist hij dat er iets niet klopte, maar hij wist niet wat.
Willy stond op van haar ligstoel. Ze rekte zich uit. Henks mond viel open van verbazing. Wat een geweldige tieten! Inderdaad had ze borsten, als een man zich in zijn geilste dromen niet kon voorstellen.
"Ik rammel van de honger," zei ze, langzaam op hem toe lopend. Het vlees van haar stevige dijen trilde zacht, bij elke stap die ze zette. Henk kon zich niet herinneren ooit iets zo zinnenprikkelends gezien te hebben als deze verschijning in haar nauwsluitende pak.
"Daar zeg je me wat," bevestigde Henk. "Ik heb een gevoel of ik in dagen niets gegeten heb. We zullen maar eens in onze voorraadkast kijken."
Even later hadden ze beiden een tube ruimtevoedsel en een tube drinken in de handen. Het voedse , dat speciaal voor hen was gemaakt was vrij smakeloos, maar enorm voedzaam.
Voorzichtig waagde Henk een oogje op de vlak naast hem zittende, opwindende vrouwengestalte. Als hij zijn hand uitstak had hij een van die enorme borsten kunnen pakken. Hij moest zich zelfs met geweld bedwingen het niet te doen. Met bevreemding konstateerde hij bij zichzelf een raar hongerig gevoel, dat zelfs het voedsel niet kon wegwerken. Het was net alsof zijn lichaam om iets anders schreeuwde.
Wat was er toch gebeurd? Hij schudde zijn hoofd om de nevels in zijn brein te verjagen. Ze zaten samen in een ruimteschip, ergens in het oneindige heelal, maar waarom? Waar gingen ze heen? Hoe kwam hij hier? Het waren vragen waar hij geen antwoord op kon geven.
Hij pijnigde zijn hersenen om het antwoord te vinden, maar werd in zijn koncentratie belemmerd door de zinnelijke vormen, vlak naast hem. Het lichaam fascineerde hem en hij kreeg een haast niet te weerstane drang haar aan te raken, de borsten in zijn handen te pakken, de. . . Verward om zijn eigen gedachten schudde hij het hoofd en koncentreerde zich weer op zijn vragen.
Het was heet in de kabine. Kleine zweetdruppeltjes parelden op hun voorhoofd. De koeling van het ruimteschip was niet berekend op de enorme warmteontwikkeling van de fotonen-aandrijving. De fotonen! Plotseling

schoot een heldere gedachte door zijn brein. Nu wist hij weer, dat ze op een ruimteverkenningsreis waren.
Maar een deel van de nevel bleef. Hij wist dat er iets was gebeurd en veranderd, maar wat? Opnieuw keek hij als om hulpzoekend naar de vrouw naast hem. Ze zag dat hij naar haar keek.
"Zeg, het is hier bloedheet," mompelde ze. Het zweet liep langs haar gezicht. Haar dijen voelden klam van het lichaamsvocht, tussen de vallei van haar borsten liepen kleine straaltjes.
"Ja, de fotonenstraal," antwoordde Henk en gaf geen uitleg op haar vragende blik. Blijkbaar was ook zij de draad kwijtgeraakt.
Henk was nu enigszins tot bezinning gekomen en hij liep naar het instrumentenbord. Toen verstijfde hij. Verschrikt draaide hij zich om naar de nog steeds met de warmte kampende Willy.
"Zeg weet jij wanneer wij vertrokken zijn?
"Vertrokken?" herhaalde ze, hem niet begrijpend.
Mijn hemel, meid, leidt me niet zo af met dat weelderige lichaam, dacht Henk, die wist dat hij van haar weinig hulp kon verwachten. Hij keek naar het logboek, dat ze geacht werden bij te houden. 12 Augustus 1979, vertrek 20.00 uur stond er, met daarna nog enige gegevens over de omloop en het inschakelen van de fotonen-aandrijving verder niets. Maar de kalenderklok van de komputer wees 13 september 1979 aan!
"Wij hebben een hele maand geslapen!" schreeuwde hij naar Willy. "We zijn al een maand onderweg. Waar zijn we in vredesnaam?"
"Geen wonder, dat we zo'n honger hadden," merkte Willy droogweg op. "Maak je niet zo druk, joh. Ik vind het veel erger dat het hier zo bloedwarm is. Dat pak benauwt me."
"Trek het dan uit," raadde Henk haar aan. Dat was trouwens geen gek idee, vond hij zelf. Haastig ontdeed hij zich van het bovendeel van zijn nauwsluitende pak. Ja, dat luchtte op.
Willy keek naar zijn atletiese borstkas, ze zag de spieren rollen, als hij zich bewoog. Ze zuchtte even en volgde toen moeizaam zijn voorbeeld.
Henks ogen rolden uit hun kassen. Met half geopende mond staarde hij naar de melkblanke borsten, groot als meloenen, stevig en toch mals als kogelbiefstuk van een keurslager.
Wat had hij toch in vredesnaam? Zijn herinnering, die met vlagen terugkwam, vertelde hem, dat dit iets buitengewoons was. Nog nooit had hij belangstelling voor vrouwen gehad en nu. . . hij kon zijn ogen er niet van afhouden. Hij wist, dat als hij zichzelf niet in bedwang hield hij haar zou pakken en zijn neus tussen die geweldige borsten zou begraven.
De broek van zijn ruimtepak spande nauw om zijn lichaam. Hij voelde een ongekend heet verlangen tussen zijn benen opstijgen. Toen hij naar beneden keek zag hij de grote bobbel in zijn kruis.
Onwillekeurig raakte hij de bobbel met zijn hand aan en voelde dat zijn lul opsprong. Een rilling trok over zijn rug.
Willy, die nu in niets meer leek op de saaie biologe kwam met deinende bor-

sten dichterbij. De harde tepels waren maar een paar centimeter van hem verwijderd. De enorme tieten benamen hem de adem.
Ineens kon hij zich niet meer bedwingen. Alles om zich heen was hij vergeten. Er bestond in het hele heelal nog maar een ding voor hem: die ontzagwekkende en opwindende boezem, die zacht op en neer deinde.
Hij pakte beide tieten beet en duwde zijn gezicht in het romige vlees. Het voelde zacht en mals aan en geurde naar body-lotion. Zijn lul wipte op toen hij haar borsten zijn gezicht voelde omsluiten.
Zijn tong trok een vochtig spoor door de vallei der lusten en kroop toen langzaam een van de bergen op. Midden in een donkerbruine kring stond op de top een harde tepel. Gulzig zoog hij de spitse punt naar binnen zoals een kind een lollie in zijn mond steekt.
Zijn kruis brandde van een hevig verlangen, terwijl hij onbeheerst op de tepel zoog, af en toe afgewisseld met een paar speelse beten. Woest drukte hij zijn vurige pik tegen haar onderbuik.
”Dat smaakt naar meer,” mompelde hij, en hij liet zijn tong overklimmen naar de andere tiet, waar het spel van voren af aan begon. Hijgend hapte hij in het stevige vlees.
Willy kreunde en stak een been tussen zijn enigszins gespreide benen. Langzaam trok ze haar knie op en wreef haar been langs zijn stijfgezwollen staaf.
Henk plaatste een hand op haar onderste bolle wangen en kneep in het volle vlees. Zijn andere hand omklemde een forse tiet. Hij was helemaal buiten zichzelf. Zijn ogen puilden uit hun kassen. Zijn ademhaling ging hortend.
”Lieve help, Willy, ik weet niet wat er met mij aan de hand is.” Hij schudde verdwaasd het hoofd. ”Je maakt me stapelgek. Het is net of ik in brand sta. Jij bent het die mij in vuur gezet hebt; nu zul jij het blussen ook.”
”Hoe dan, Henk,” vroeg ze met een glimlach die zijn bloed deed koken. ”Zeg het maar.”
”Kleed je uit,” beval hij en begon aan het onderste deel van haar ruimtepak te trekken. Ze duwde zijn handen weg en maakte zelf de broek los.
Haar borsten wipten opwindend toen ze de nauwe broek over haar brede heupen en forse dijen stroopte. Ze was enorm stevig gebouwd, mollig als een Rubens figuur, maar Henk hield van dat sappige vlees.
Hij bewonderde voor de zoveelste keer haar geweldige tieten, keek naar de iets bollende buik en de dikke billen, die hem straks zouden omklemmen.
Toen keek hij naar de blonde driehoek tussen haar dijen. Ze had veel haar, maar het was zacht en kroezig. De fijne haartjes glinsterden zacht in het koude licht van de TL-buis. De venusheuvel was fors en vol beloftes.
Met tegenzin wendde hij zijn blik van dat ophitsende vlees af en ontdeed zich van zijn broek. Naakt stonden ze tegenover elkaar. Het was een ongekende situatie. Zijn lul schokte zacht van ingehouden hartstocht, zijn ballen stonden op springen. Het vlezige lichaam van de vrouw prikkelde zijn zinnen, zoals hij nog nooit eerder had meegemaakt.
Onhandig en toch teder pakte hij haar vast. Gewillig vlijde ze zich op de harde vloer. De ruimte was maar klein. Ze paste er maar net tussen en lag

CIGALE
PETITS

aan alle kanten ingeklemd tussen de instrumenten.
Er was nog juist ruimte om haar benen enigszins te spreiden en ze deed het. Haar donzige kut lag uitnodigend voor hem.
Henk liet zich over haar heen zakken en werd dadelijk weer in beslag genomen door haar ontzaglijke borsten. Met handen en mond tegelijk bewerkte hij de mollige meloenen, die zacht trilden onder zijn aanrakingen.
Traag maakte hij een hand vrij van het adembenemende speelgoed en liet deze over haar buik glijden tot aan de donzige driehoek tussen haar dijen. De kutlippen, die al enigszins vochtig voelden, werden van elkaar geduwd en een zoekende vinger gleed haar flamoes binnen.
De kletsnatte kittelaar stond recht overeind en leek te wachten op zijn zachte streling. Willy's buik sidderde toen hij het harde knopje aanraakte. Rillingen van genot schoten door haar buik en deden haar lichaam kronkelen.
Ze legde haar hand in zijn kruis en kneep even in de hoogopgerichte lul. Met verbazing keek ze naar het apparaat. Straks zou hij dat ding haar lichaam binnenstoten, dat stond nu wel vast. Ze verlangde trouwens niet anders. Maar zou ze dat allemaal wel kunnen verwerken? Zou haar kut niet te klein zijn. Ach wat, zo klein was hij nu ook weer niet. Die twee lichaamsdelen waren toch voor elkaar bestemd? Over de hele wereld doken op dit moment duizenden lullen in even zovele kutten. De wereld? Waar was de wereld eigenlijk? Even bekroop haar een gevoel van paniek, maar dit werd door de voortdurende liefkozingen van Henk weer spoedig verdreven. Haar wereld op dit moment bestond nog slechts uit haar eisende schoot en de lul die straks die schoot zou binnendringen.
Haar hand masseerde de lange staaf, terwijl de andere hand zijn ballen streelde. Het was alsof ze dit haar leven lang gedaan had. Was het een universele ervaring, die haar handen aan het werk zette? Haar vingers hadden nog nooit een mannelijk lid beroerd en toch was het de gewoonste zaak van de wereld wat ze nu deed.
De vinger van Henk begon al steviger en vlugger over haar kittelaar te wrijven en ze voelde dat haar buik golfde van losbarstende hartstocht.
"O, Henk, neuk me. Laat me voelen hoe het is die geweldige pik in mijn lichaam te krijgen." Ze lag geen moment stil, maar draaide en kronkelde, haar hele lichaam gilde om bevrediging.
Henk perste zijn lichaam tussen haar stevig bevleesde dijen en liet zich op haar zakken. Zijn gezicht lag op een van haar forse meloenen. Hij zoog de tepel naar binnen, op hetzelfde moment dat zijn lul haar zinderende kut binnengleed. Willy kreunde zachtjes.
Langzaam verdween de stijve paal in haar open gesperde kut, tot de hele lengte in haar schoot verdwenen was. Even langzaam haalde hij hem weer terug om dadelijk daarop weer diep in haar door te dringen. Hij kromde zijn rug en neukte haar met grote halen.
Willy voelde dat zijn vurige vleesstang haar hele hol vulde en een ekstase teweeg bracht, nog vele malen opwinderder dan het toch al enerverende spel van zijn vingers en tong.

"Mijn hemel, wat een zalig gevoel, die geweldige pik van je," kermde ze. Hijgend klemde ze zich aan hem vast. Haar keiharde tepels boorden zich in zijn atletiese borstkas.
"Ja, neuk me," gilde ze weer. "Dit zou ik wel de hele dag willen doen." Ze duwde haar lichaam tegen de pompende lul op. Maar voor hen was er geen dag. Geen dag en geen nacht, de tijd stond stil. Het ruimtevaartuig raasde nog steeds met de snelheid van het licht naar een onbekende bestemming in het Heelal. Ze waren onzichtbaar voor eventuele toeschouwers. Er was geen gisteren en geen morgen, alleen 'nu.'
De bewegingen van Henk waren wilder geworden. Hij voelde dat het hoogtepunt niet ver meer kon zijn en verlangde naar dat moment van heerlijke uitbarsting. Hij kon zich niet meer in bedwang houden. Alles was gericht op die ene sekonde van ontploffende bevrediging.
De buik van Willy werd hard en trilde. Terwijl haar handen zijn billen tegen zich aan duwden schokte haar lichaam op. Toen voelde ze de lul schokken en stroomde het hete zaad haar schoot binnen.
Hijgend van de doorgestane emoties en totaal uitgeput door de allesvragende paring bleven ze liggen. Niet veel later waren beiden weer in een diepe slaap verzonken. De verschrompelde lul hing half uit de drijfnatte kut.

Met een geeuwende honger ontwaakte Henk Drogelaar. Hij merkte, dat hij naakt was en boven op de eveneens naakte Willy Tervloet lag. Hij keek naar de ontzagwekkende borsten waar zijn hoofd als op een kussen op had gerust en voelde dat zijn lul zich langzaam oprichtte. Als vanzelf gleed de harde paal de malse kut binnen.
Onmiddellijk begon hij pompende bewegingen te maken en dreef zijn stang in en uit haar hol. Willy opende haar ogen, keek even verbaasd in zijn verhitte gezicht, maar reageerde dadelijk op de opwindende prikkeling van zijn woest bewegende lul.
Wild van opvlammende hartstocht duwde ze haar kont omhoog, elke keer als hij haar lichaam binnendrong. Toen trok ze haar benen op, waardoor de penetratie nog dieper werd. Dit keer duurde het maar heel kort voor ze beiden hun hoogtepunt bereikten en het zaad schokkend haar kut vulde.
Henk bleef een ogenblik liggen nahijgen en krabbelde toen overeind.
"Ik barst van de honger," zei hij en keek naar de nog nagenietende Willy. 'Lieve help, wat een vrouw,' dacht hij bij het kijken naar haar goed bevleesde lichaam. 'Met haar zou ik het wel tien keer per dag willen doen.'
"Honger?" zei Willy nu. "Daar zeg je wat, ik heb het gevoel dat ik al in geen tijden iets heb gegeten."
"Geen wonder," antwoordde Henk geschokt. Hij was naar het instrumentenbord gelopen en nam met schrik de datum in zich op: 11 oktober 1980. "Weet je dat we bijna een jaar geslapen hebben?"
Verschrikt kwam nu ook Willy overeind en liep met heerlijk wippende borsten naar hem toe. Er heerste nog steeds een haast onverdraaglijke hitte in de kabine. Geen van beiden had er behoefte aan de benauwende ruimte-

overall weer aan te trekken, maar dat vond Henk geen bezwaar. De aanblik die zijn supervrouwelijke mede-passagier hem bood, was alleszins de moeite waard.
Langzamerhand kwamen ze weer tot besef wat hun situatie was en hoe ze daarin verzeild geraakt waren.
”Weet je wel, dat we al ruim een jaar onderweg zijn en dat het voor mij net is of het maar een dag geweest is?” gilde Willy.
”Ja, dat weet ik,” zuchtte Henk. ”Einstein krijgt toch gelijk met zijn relativiteitstheorie. De tijd staat bijna stil voor ons. Maar er gaat iets niet goed. Dit ding is op hol geslagen, en waar wij nu terecht zullen komen, weet God alleen. Ik hoop dat ik in staat zal zijn de zaak weer in het reine te brengen. Maar eerlijkheidshalve moet ik je bekennen dat ik mezelf weinig hoop geef.”
Onderzoekend keek hij naar zijn metgezellin. Hij voelde dat ondanks de bevrediging van nog maar even geleden, al weer een hartstochtelijk verlangen naar dat malse lichaam in hem groeide.
”Er gebeuren nog meer vreemde dingen,” mompelde hij halfluid, maar Willy had hem verstaan.
”Wat bedoel je?” vroeg ze nieuwsgierig.
”Nou, ik weet niet hoe het jou vergaat, maar ik vind dat er iets heel raars met mij aan de hand is. Voor jou heb ik nog nooit een vrouw bezeten, en het lijkt wel of er nu maar een ding telt: ik wil konstant met jou neuken. Kijk maar eens hoe hij alweer brutaal zijn kop opsteekt.”
Willy keek. Inderdaad stond de lul al weer stijf opgericht. De eikel glom nog van haar geil, vermengd met vlokken sperma.
Ze schudde haar hoofd. ”Laat ik je dan meteen maar zeggen, dat ik precies datzelfde gevoel heb. Het lijkt wel of ik alleen nog maar kan denken aan die lul van jou, en mijn kut die op hem wacht. Maar laten we nu eerst iets eten, want ik rammel.”
”Ja, daar heb je gelijk in,” brak ook bij Henk het nuchtere verstand door. ”Zorg jij daar even voor, dan zal ik eens proberen uit te vissen, waar de storing kan zitten.”
Terwijl de zweetdruppels langs zijn lichaam stroomden, wijdde hij zijn aandacht aan de instrumenten, maar hij kon de aard van de storing niet vinden.
”Alles lijkt wel normaal, en toch klopt het niet. Ik heb er geen idee van waar het kan zitten,” mopperde hij.
Het vreemde van hun situatie noopte hen tot een geïmproviseerde tijdsindeling. In tijd rekenen konden ze niet meer, want op een gegeven moment sloeg de digitale klok van de komputer op hol en gaf met een droge tik de geest.
Henk trachtte uit alle macht de storing in de apparatuur op te sporen, maar al zijn kennis schoot in dit geval toch tekort. Hij onderbrak zijn werkzaamheden om het eten en drinken te gebruiken, dat Willy verzorgde, zodra zij van haar maag een seintje kreeg dat het etenstijd was.
Dan was het inmiddels ook zover dat Henk zijn vleselijke lusten niet langer

THE MA

kon bedwingen. Hartstochtelijk pakte hij haar beet en voerde zijn keiharde lul haar kut binnen. In een woeste kadans neukte hij haar, waarna ze uitgeput in slaap vielen.
Na de verkwikkende slaap ging Henk weer druk aan het werk, daarbij zoveel mogelijk geassisteerd door Willy. Deze assistentie bracht echter met zich mee, dat ze nogal dicht bij elkaar waren en het begeerlijke lichaam vormde wel een beletsel voor zijn koncentratie. Spoedig zat zijn hand tussen haar dijen en streelde haar kutlippen of hij dwaalde over haar geweldige borsten, die hem zelfs nog groter schenen te zijn geworden. Het leek trouwens wel of ze over de hele lijn wat voller was geworden.
Toen kwam er een ogenblik, dat Henk een flitsende inspiratie kreeg. Even later kon hij triomfantelijk melden:
"Ik heb de storing verholpen. Ik heb ons vaartuig dadelijk weer onder kontrole."
Het was op hetzelfde moment dat Willy merkte, dat ze met reusachtige snelheid recht op een hemellichaam schenen af te stormen.
"Dan zou ik maar gauw snelheid verminderen, want straks slaan we nog te pletter op die planeet," schreeuwde ze, naar het waarnemingsvenster wijzend.
Henk draaide onmiddellijk aan een paar knoppen en de fotonenaandrijving werd uitgeschakeld. Langzaam verminderde de snelheid tot deze nog slechts die van een gewone ruimte-raket bedroeg.
Nu had hij ook even gelegenheid om te kijken naar de vreemde planeet, in welke nabijheid ze zich bevonden en welke ze met nog steeds flinke snelheid naderden.
"Je kunt hem toch wel proberen te ontwijken," gilde Willy met een angstige blik naar de snel naderende blauwe planeet.
"Ik vrees, dat ik een beetje slecht nieuws voor je heb," merkte Henk met een vreemde stem op. "Ik zal je wat anders vertellen." Teder streelde hij haar ferme boezem. "Ik wil daar proberen te landen. We hebben namelijk bijna geen energie meer, en zullen nergens anders heen kunnen."
"Bedoel je. . ."
"Inderdaad," gaf hij toe. "Tenzij we een energiebron vinden, vrees ik dat we de rest van ons leven hier moeten slijten."
Willy streek geruststellend over zijn wang. "Als jij maar bij me blijft, vind ik het niet erg."
"Je bent een schat," zei Henk en hij kuste haar. "Ik wil eerst even erom heen cirkelen, zodat wij de zaak kunnen verkennen. Daar hebben we nog wel energie voor."
De blauwe planeet was al dichterbij gekomen. Het bleek dat het grootste deel uit water bestond, waartussen zich grote stukken land, sommige groen, andere bruin, bevonden.
Henk nam nog meer snelheid terug en bracht een koerskorrektie aan. In een keurige boog draaiden ze een rondje om de planeet, tot Willy plotseling een geweldige ontdekking deed.

"Henk, dat. . . dat is onze eigen aarde. Kijk maar, daar is de Middellandse Zee, en daar heb je Afrika. Kijk dan, zie je het niet?"
Nu zag Henk het ook.
"Je hebt gelijk. We zijn in een cirkel gevlogen en weer terug op ons uitgangspunt, onze eigen vertrouwde aarde. Willy, we zijn weer thuis."
Hij nam de besturing nu geheel ter hand en wendde het ruimtevaartuig in de richting van Kootwijkerzand, waar ze eens waren opgestegen. Met de snelheid van een straaljager vlogen ze over het Middellandse Zee gebied. Entoesiast staarde Willy uit het waarnemingsvenster, maar deed een nieuwe ontdekking.
"Henk, ik zie geen enkele stad. Geen teken van leven. Alleen bergen en bossen." Henk waagde het nog dichter naar het aardoppervlak te dalen. En inderdaad hoe goed ze ook probeerden te kijken, nergens was een spoor te ontdekken van de menselijke beschaving. Wat was er gebeurd?
Langzaam daagde het begrip bij Henk.
"Zeg, terwijl voor ons in het heelal de tijd stilstond draaide hier de klok gewoon door. Ik denk dat er inmiddels wel duizenden jaren verlopen zijn. Dan hebben de pessimisten toch gelijk gehad. Misschien is er toch een derde wereldoorlog gekomen en heeft de mens zich zelf vernietigd."
Ze vlogen boven wat eens België was geweest. De Schelde was er nog, maar waar eens Antwerpen een bloeiende havenstad was, verhieven zich nog slechts zacht wiegende bomen en hoge grassen.
"De wereld is uitgestorven," fluisterde Willy met ingehouden stem.
"Ga maar op je plaats zitten," waarschuwde Henk. "Ik ga landen. We zullen wel zien wat ons te wachten staat."
Terwijl hij hun ruimtevaartuig keurig netjes op de grond zette, zagen ze in de verte een paar reeën wegvluchten. "Dieren zijn er in ieder geval nog," mompelde Willy, die gespannen door het waarnemingsraam tuurde. "En planten ook zo te zien. Al zijn er dan geen andere mensen, verhongeren hoeven we niet.
Zodra ze veilig op de grond van moeder aarde stonden, gespten ze zich los en renden, zo naakt als ze waren, naar buiten, weg uit de vreselijke hitte, die nog steeds in hun ruimtevaartuig hing.
Het leek of de planten en bomen groter waren dan toen ze vertrokken. Enorme bloemen wiegden zacht in een zwoele wind. Ze leken op paardebloemen, maar waren meters hoog. Misschien een variatie, ontstaan door vrijgekomen radioaktiviteit? Willy wist, dat zoiets mogelijk was.
Juichend danste Willy in de vrolijke zonneschijn.
"We zijn weer terug op aarde." Ze huppelde naar een bosje, dat honderd meter verder lag. Haar borsten deinden wild, het vlees van haar blote billen trilde zacht bij elke stap. Henk voelde dat de begeerte naar haar weelderige lichaam weer in hem opsteeg en hij volgde haar haastig.
In de schaduw van het bos liet Willy zich hijgend op de grond vallen. In een oogwenk lag Henk over haar heen. Zijn hand klauwde naar haar boezem en kneep in een deinende borst.

Zijn andere hand gleed tussen haar dijen en zocht haar venusheuvel. Dol van begeerte priemde hij zijn vinger haar kut binnen en betastte haar kittelaar.
Willy's hand pakte zijn stijf opgerichte lul en masseerde het harde vlees.
"Ja, ik wil dat je me hier neukt," fluisterde ze zacht. "Neuk me vast aan de grond. Ik wil voelen hoe je lul mij bevredigt," riep ze hees van begeerte, terwijl haar hand in zijn gepijnigde lul kneep.
Ze spreidde haar benen en leidde de stijve lul tot vlak voor haar halfgeopende kutlippen. Soepel gleed de stang naar binnen en streelde de lippen en de kittelaar.
Terwijl zijn mond een harde tepel naar binnen zoog zwiepte de soppende lul haar lichaam op. Kronkelend, draaiend en kreunend voelde ze de stijve paal haar kut rammen.
Toen was het of de aarde beefde. Ze wierp haar lichaam omhoog en zoog met haar smachtende kut zijn zak leeg.
Tegelijkertijd klonk er een hevige knal en dreunde de grond. Vlak bij hen hoorden ze een hevig geknetter als van een brand.
Verschrikt keek Henk op: de ruimtekapsule was uit elkaar gesprongen en brandde geheel uit. Nu waren ze volledig op elkaar en op de natuur aangewezen. Beiden waren naakt, maar dat deerde hen niet.
Ze hadden elkaar en gingen samen op pad om een nieuwe wereld te stichten. En ze noemden zich voortaan Adam en Eva.

